

MEHMET ZAKİR EKİNİ ANADOLU LİSESİ

teneffüs

YIL: 2, SAYI: 2, MAYIS - 2018

Teneffüs
Mayıs, 2018

Sahibi
Mehmet Zakir Ekni Anadolu
Lisesi Adına

Mehmet TÜZEL
Okul Müdürü

Yazı İşleri
H. Hakan KILIÇ

Yayın Kurulu
Elif Su KARANFİL
Kiraz AKTAŞ
Doğanay GÖKÇEN
Nil ERENGÜL
Halim KIZILTEPE
Başak TAŞYURT
Zeliha Duru KURTUL
Anıl Can SEMİZ
Doruk CİNEMRE
Esratur YÜKSEL

İnceleme Kurulu
H. Hakan KILIÇ
Hesna ERSEN
Filiz ÖZER ERCAN
Ebru CAN
Nebahat YILMAZ
Nurcan ÇETİNKAYA
Mine SARI KORKMAZ

BASKI
Başkent Klîşe Matbaacılık
Bayındır Sok. 30/E Kızılay - ANKARA
Tel: (0312) 431 54 90

İÇİNDEKİLER

Hayırsever Mesut Amcamız, Seni Unutmayacağız	5
İlk Mezunlarımız	6
Okulumuzda Ebru Sanatı	8
Her Çocuk Ailesinin Aynasıdır	9
Kût'ül Amâre Zaferi	10
Türkiye'de Yetişen Birbirinden Güzel 15 Endemik Bitki	12
Umut	14
Ölüm Vaveylası	14
Unutulmuş Zamanlar Mezarlığı	14
İletişimsizlik Çağı	15
Bekleyiş	15
Şiir Ağrısı	16
Sokağın Havası	16
Çıkmaz Sokak	16
Masallar Diyarı	17
Parmakla Trigonometri Hesabı	18
Kalbindeki Hisler	18
Felsefe ve Hikmet	19
Acının Hissi	20
Bir Devrin Bitişi	20
Yeni Nesil Diziler ve Wattpad	21
E-Twinning Projemiz Başladı	22
Yeniden Çocuk Olmak	23
Dışavurum	24
Bir Gün Olsun	24
Sevmek Gibi	24
Ruhen Ölü	25
Okulumuzdan Görüntüler	26
Öğrencilerimizden Seçmeler	28
1919 Senesinin 19 Mayıs'ı	31
Türkiye'nin Coğrafi Harikaları	32
Kalkan-Altınoluk	34
Vincent van Gogh	36
İlgi Alanlarımızdan	38
Haberler	40
Sergilerimiz	41
Yeşil Okul Projemiz	42
Faaliyetler	44

İlk Mezunlarımıza...

"Hayat uzun, ömür kısa" olsa da neleri sığdırabildiğimiz önemlidir yaşamımıza... Uzunca bir yoldur yürüdüğümüz; hatırladıklarımızsa sadece yaşadıklarımız...

İkinci el bir yaşam değil bize sunulan; "silgi kullanmadan çizdiğimiz resimdir" tamamı bize ait olan. Pamuk bulutlar olmalı bu resimde; gidilmeyen ülkeler, ödünç aldığımız dünya, keşfedilmemiş koylar ve bize adanmış güzellikler... Dünyanın öbür köşesindeki hiç tanımadığımız çocuklar olmalı bu resmin en güzel yerinde. Paylaşıldıkça artan sevgi ve bilgi, zenginleştirmeli hayatımızı. Emegimiz karışmalı meyvesini yediğimiz ağacın toprağına. Gökkuşluğu bir yaşam içinde bir romanın en güzel sayfaları, bir şiirin en güzel dizeleri olmalı. Sanal dünyaların soğuk ve eğreti yaklaşımlarından sıyrılıp, balıklama dalmalıyız, her şeye rağmen "bize sunulmuş bir armağan" olan bu hayata...

Bu güzel okulumuzun ilk mezunu olan güzide öğrencilerimiz...

Bitti size göre zorunlu kıyafetler, sığamadığınız sıralar, çizdiğiniz masalar ve duvarlar. Dört yıla sığdıramadıklarınız... Her bitiş başka bir başlangıç olsa gerek...

Yolunuz açık, başarınız daim olsun.

Ayrıca yürekleri de kendileri de bizlerle kalan 9., 10. ve 11. sınıf öğrencilerimiz...

Sizlerle de daha nice güzellikleri ve etkinlikleri paylaşacağımıza inanıyorum.

Lise ikliminden esintilerle dolu bu güzel dergide emeği geçen herkese teşekkür eder; mezuniyetinizin, daha sonra yaşayacağınız büyük başarıların ilk ve en önemli adımı olması dileğiyle...

Güle güle! Yolu sevgiden geçenlerle karşılaşmak üzere...

Hüseyin Hakan KILIÇ
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Beni övme sözlerini bırakınız;
gelecek için neler yapacağız,
onları söyleyiniz...

H. Atatürk

Mehmet Zakir Ekni Anadolu Lisesi bu yıl dördüncü yılını tamamlıyor. Bu süreyi tamamlayarak mezun olan gençlerimize bundan sonraki hayatlarında muvaffakiyetler ve mutluluklar diliyorum.

Dergimizin ikinci sayısını çıkarabilmek beni, okulum adına çok mutlu etti. Teneffüs, ilk sayısında her yere ulaştı, okundu ve çok beğenildi.

Toplumun mekanikleşmeye doğru gittiği, sanal alemlere hapsoldüğü, internet ve telefonlar tarafından ipotek altına alındığı bir vasatta; satırların, kalemin ve kitabın önemi daha çok ortaya çıkıyor.

Böyle bir dönemde öğrencilerimizin satırlardan sadırlara hitaplarını çok önemsiyor ve önceliyorum.

Bu vesile ile okulumuza emeği geçen başta Mesut Ekni'yi rahmetle anıyor, tüm öğretmenlerimize katkı ve gayretlerinden ötürü teşekkür ediyor, öğrencilerimizi de tebrik ediyorum.

Selam ile...

Mehmet TÜZEL
Okul Müdürü

Doğuştan getirdiğimiz özellikleri geliştirmek öğretim, öğrendiklerimizi yaşama aktarabilmek ise eğitimidir. Eğitim ailede başlar, okulda devam eder. Eğitim insan olma erdemine erişmemiz, yaşamımızı sürdürebilmemiz, kişisel gelişimimizi tamamlayabilmemiz, ilkeli bireyler olmamız için olmazsa olmazımızdır.

İnsan sosyal bir varlıktır. Bir toplum içinde yaşar. Yaşadığı toplumun geleceği onun geleceğidir. Eğitim bir ülkenin yapı taşıdır. Bilim ve teknolojinin bu denli hızlı geliştiği bilgi dünyasında var olabilmek için bilim ve bilgi gerçeğini yaşamımızın temelinde tutmamız gerekir. Eğitimi ülkemizin en önemli gerçeği olarak görmeli ve eğitime gereken değeri vermeliyiz.

Unutmayalım ki: "Bir ülkenin geleceği o ülkenin insanlarının göreceği eğitime bağlıdır. "Eğitim bir ülke için geleceğe yatırımdır. Meyveleri yıllar sonra toplanır. Eğitim her konuda iyiyi, güzeli, doğruyu bulmaktır. Bu hedefe göre eğitilmiş ilkeli, dürüst, değerleri olan bireylerden oluşmuş bir toplum vasıflı bir toplum olarak varlığını sürdürür. Teknoloji devri olur. Diğer toplumlar arasında en üst seviyeye ulaşır. Geleceğimizin yapı taşları olan öğrencilerimize sağlıklı, başarılı, mutlu bir gelecek dileğiyle...

H. Tamer Şenel
Müdür Yardımcısı

Mehmet Zakir Eknî Anadolu Lisesi'nde, idareci olarak birinci yılımı doldurmuş bulunuyorum. Okul Müdürümüz, öğretmen, öğrenci, memur ve destek personelimizle sıcak bir yuvada olmanın mutluluğunu yaşadım bu kısa sürede.

Okulumuzda, belli bir disiplin içinde öğretim faaliyetlerine devam ederken eğitim anlamında da oldukça yoğun bir çalışma yürütmekteyiz. Belirli gün ve haftaların kutlanması, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğümüz adına gerçekleştirdiğimiz "Kût'ül Amâre'nin 102. Yıl Dönümü Anma Programı," meslek gruplarının alanında uzman kişilerce okulda tanıtımı, spor turnuvaları, gezi kulübümüzce düzenlenen faaliyetler daha nice...

Okul öğrenci ve öğretmenlerimizin katkısıyla ikinci sayısı çıkarılan "Teneffüs" dergimizle de gerçekleştirdiğimiz etkinliklere bir yenisini daha eklemiş bulunmaktayız. Bu dergimizin, tüm okullarına önemli katkılarda bulunacağına inanıyorum.

Bir okulun tüzel kişiliğini destekleyen dergi, gazete, sosyal ve kültürel etkinlikler çok önemlidir. Bu noktada, insan ve toplum eğitimi açısından büyük katkısı olacağını düşündüğüm dergimiz "Her dergi bir okuldur!" felsefesindeki işlevi yerine getirecektir eminim.

Bu duygu ve düşüncelerle, dergimizin çıkarılmasında çaba sarf eden tüm öğretmen ve öğrencilerimiz başta olmak üzere katkı sağlayan herkese kalbî selam, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Şair Bâkî diyor ki: "Âvâzeyi bu âleme Dâvûd gibi sal / Bâkî kalan bu kubbede bir hoş sadâ imiş."

"Teneffüs" dergimizin de bu gökkubbede hoş bir sedâ bırakması temennisiyle...

Serdar M. GÖLGEİ
Müdür Yardımcısı

Hayirsever Mesut Amcamız, Seni Unutmayacağız.

İLK MEZUNLARIMIZ

İLK MEZUNLARIMIZ

OKULUMUZDA EBRU SANATI

Ebru sanatı görsel açıdan şölen haline gelen çok renkli ve kıymetli bir sanattır. Suyun üzerinde renk verme çalışmalarıyla yapılan ebru sanatının önceleri kursları, eğitimleri yoğun şekilde bulunurken şimdilerde daha sınırlıdır.

Osmanlı döneminde uygulanan ebru sanatı, önemli bir iş kolu olmuştur. Doğu topraklarından Avrupa'ya yayılmasıyla bu sanata Avrupa'da, Türk kağıdı ismi verilmiştir. Tüm dünya üzerinde ilgi çekmiş, uygulanmış ve sevilmiş bir sanattır. Günümüzde ise belirli birkaç isim dışında ciddi anlamda bu işle uğraşan kişilerin sayısı azdır.

Kitre sayesinde yoğun hale getirilmiş suyun üzerine, özel olarak hazırlanmış boyalar aracılığıyla meydana getirilen desenlerin, kağıt üzerine nakledilmesi neticesinde yapılır. Görsel açıdan çok hoş renkler ve desenler meydana getirilirken, evler için de çok değerli dekorasyon öğeleri oluşturulur. Ebru sanatında oda sıcaklığı, kullanılan boyaların ve fırçaların kalitesi önemlidir. Ebru tıpkı hat sanatı gibi stresi azaltmaya yarayan bir hobidir.

Ebru sanatının nerede ve ne zaman başladığı kesin olarak bilinmemektedir. Ancak 13. yüzyılda Türkistan'da, Semerkant'ta ve 14. yüzyılda İran'ın doğusundaki Herat yöresinde yapıldığına dair bazı kaynaklar bulunmaktadır. Ebru da aynen kağıt gibi İpek Yolu ve diğer ticaret yollarını kullanarak doğudan batıya yayılmıştır.

Tarihi tespit edilmiş en eski ebru 1447 yılına ait olup Topkapı Sarayı'nda bulunmaktadır. Osmanlı döneminde birçok ebruzen yetişmiştir. Bu dönemde ebrulu kağıtlar devlet belgeleri ve resmi yazışmalarda zemin olarak kullanılmıştır. Buradaki başlıca amaç estetik değerlerin yanı sıra tahriyat girişimini engellemektir ki; bu gün çek, senet ve kağıt paralar üzerindeki karmaşık desenlerin mantığı buna dayanmaktadır.

Demet UYSALLI
Ebruzen

“Her Çocuk Ailesinin Aynasıdır”

Her anne ve babanın en büyük imtihanı ve iftihar evlatlarıdır. Nesil değişti derken; en büyük problem onların yetiştirilmesi meselesidir. Bu konuda taklidi ve tahkiki iman teşekkülü gibi, taklitten tahkike gitmek ne kadar mühimdir? Küçük yaşlarda bir çocuğun babasının ya da dedesinin elinden tutup camiye götürmesinin önemi çok büyüktür. Çocukluğumuzda en duygusal günlerin yaşanmasının, çocuğun yönlendirilmesi hususunda çok önemli bir rol oynadığı unutulmamalıdır. Alışkanlık haline getirmek... Taklitte başlamak, duygusal bağlılığı oluşturmak. Zamanla zihni ve fiili tahlile bırakmak. Ters ihtimalinde her an nefsin zevk ve haz düşkünlüğü ile mücadelenin zorluğu göğüslenemez bir hal alır.

Bırakın çocuklar camilerde, aralarında gülüşüp, zıplayıp, koşuşturunsunlar... Kimsenin camii şahsi mülkleri gibi onları kovmaya hakkı yoktur. Hz. Peygamberin namaz kılarken torunlarının omzuna çıktığı ne çabuk unutuldu?

Çocukların bulunduğu aile, çevre, sosyal unsurlar içinde bırakın galiz kelimeleri, olumsuz cümleleri dahi onların zihninde iz bırakacağına bilerek kullanmamaya mecburuz.

Muhatap almak, önem vermek, bütün mesele budur. Şahsiyet affetmek... Peygamberimizin kuşu ölen bir çocuğun derdiyle dertlenmesi, onu gün boyu teselli etmesi gibi...

Bir çocuk ailesi tarafından değerli hissettirildiği müddetçe, değer ifa eden davranışlar sergiler. Onlara karşı tahkir ve tezyif edici davranışlarda bulunup da nihayetinde üst kalite davranışlar beklenemez. Kavgalı, gürültülü ve küfürlü bir ortamda büyüyen bir çocuktan, daha baskın bir eğitim almadığı müddetçe; güzel davranışlar sergilemesini kimse beklemesin!

Peygamber olmadan önce gençliğinde Hz. Peygamber, Hilfu'l-Fudül isimli yani "erdemliler" teşkilatında yer almıştır ve Mekke'de Muhammedü'l-Emin unvanı almıştır. Muaz İbni Cebel, 21 yaşında kadı tayin edilmiştir. Usame, genç yaşında ordu komutanı olarak atanmıştır. Fatih, 21 yaşında fetih ile müşerref olmuştur. İbn-i Abbas, Hz. Ömer'in danışma meclisinde görev yapan en genç üyesidir. Musab bin Umeyir, 20 yaşında Müslüman olmuş ve Medine'ye muallim atanmıştır. Uhut'ta şehit olduğunda, çok zengin olmasına rağmen savaş alanında üstünü örtmeye elbisesi yetmemiş ve peygamberimiz Musab'ın arkasından gözyaşı dökmüştür.

Selahattin Eyyubi öldüğünde çocuklarına bir şey bırakmamış, geriye: "Ben çocuklarıma güzel ahlak bırakıyorum." sözleri kalmıştır.

Bütün bunları yaparken "mutlak özgürlük" yanlısına düşmemek gerekir. Bir çocuk yetişkin oluncaya kadar sabretmeli, biriktirmeli, öğrenmeli; yetişkinliğinde bu nazari ve ameli bilgileri fiile dökmelidir. Çocukken çocuk, büyüyünce büyük olmalıdır. Çocukken büyük davranışlar sergilemek çocuğu bir sanrı ile aldatmak demektir.

Avrupa ve Amerika eğitiminde şimdiye kadar tam demokrasi demişken, şimdilerde yarı hiyerarşi yarı demokrasi prensibini uygulamaktadır. Yine en büyük yanlışlardan biri "ben yaşayamadım, çocuğum yaşasın" prensibiyle hareket etmektir.

Kitap okuma örneği ele alınacak olursa: Bir çocuk evde okuma alışkanlığı kazanana kadar onunla birlikte günde bir saat bile olsa diz kırılıp anne baba da okuyacaktır, ta ki çocuk kendiliğinden kitap okur hale gelinceye kadar. Önce alışkanlık, sonra onun iç disiplin hazzına erme. Okumadığı gün rahatsızlık duyabilme...

Hz. Peygamber: "Her anne ve babanın çocuğa vereceği en güzel miras ahlak ve terbiyedir." buyurmuştur.

Hz. Ali de: "Bir nesli düzeltmek için önce o neslin büyükanne ve büyükbabalarını düzeltmek gerekir." der.

Hepimizin bir evde çocuk için teknolojinin getirdiği tüm imkânları sunup sonra da onun okumadığından ve çalışmadığından şikayetçi olma hakkımız yoktur.

Gazali, günahı günahlarla beslenen içimizdeki bir çocuk olarak ele alır ve daima günahlarla beslenen çocuğun artık baş edilemez bir yetişkin hale geleceğinin üzerinde durur.

Ne olacağımıza bakmadan önce ne verdiğimizimize bakmak gerekir...

Tüm bunlara rağmen âlimden zalim, zalimden âlim doğar. Nuh tufanında boğulanlar arasında Nuh peygamberlerin evladı da vardır... Aslolan onlara karşı vazifelerimizi yapmaktır. Aslolan anne ve baba hakkını vurgularken evlat hakkını unutmamaktır.

"Her çocuk ailesinin aynasıdır." Daha baskın bir eğitim olmadığı müddetçe en büyük imtihanımız ve iftiharımız olan çocuklarımızla ilgili hayır dua dilemeyi bırakmamaktır.

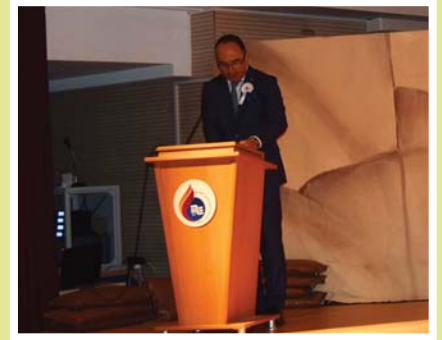
Önce her şeyi imkânlar ölçüsünde yapıp sonra tedbirin hayırlı olmasını dilemektir.

Mehmet TÜZEL
Okul Müdürü

Kût'ül Amâre Zaferi

Kût'ül Amâre Zaferi'nin 102. Yıl Dönümü Anma Programı, 03.05.2018 Perşembe günü, saat 10.30'da, Mehmet Zakir Ekni Anadolu Lisesi'nin toplantı salonunda gerçekleştirildi.

Programa; İlçe Millî Eğitim Müdürü Mustafa Özel, Şube Müdürü Hasan Hüseyin Özipek, Eğitim Bir-Sen Ankara 1 nolu Şube Başkanı Yüksel Haşlak, Çankaya Eğitim Bir-Sen İlçe Başkan Abdullah Çerezci, okul müdürleri, öğretmenler, öğrenciler ve veliler katıldı.

Kût'ül Amâre , 29 Nisan 1916 tarihinde Osmanlı ordusunun Irak'ın Kut bölgesinde İngilizlere karşı kazandığı büyük bir zaferdir.

Dicle nehri kıyısındaki Kût'ül Amâre şehri yakınlarında bulunan İngiliz ve müttefiklerinin kuşatılmasıyla ve 143 gün sonra kasabanın Osmanlı ordusu tarafından ele geçirilerek, İngiliz birliklerinin teslim olmasıyla sona ermiştir.

Kut bölgesinde kuşatılan İngiliz birliklerinin komutanı General Townshend, İngiliz askerlerinin serbest bırakılmasına karşılık bir milyon sterlin rüşvet teklifinde bulunmuştur. Ancak Osmanlı kuvvetlerinin komutanı Halil Bey tarafından kesinlikle reddedilmiştir. Başka çaresi kalmayan General Townshend , 29 Nisan 1916'da koşulsuz teslim olmuştur. Osmanlı kuvvetleri tarafından 13 general, 481 subay ve 13.309 asker teslim alınmıştır.

Kût'ül Amâre zaferi, I. Dünya Savaşı'nda Türk ordusunun kazandığı en önemli başarılarından biridir. Bağdat'ı fethetmek için yola çıkan İngiliz kuvvetlerinin teslim alınması, Türk ordusuna itibar ve şan kazandırmış, İngiliz ordusu ise prestij kaybına uğramıştır. Bu zafer Avrupa'yı tam manasıyla şok etmiş, bütün gazeteler İngilizler için "Çanakkale'den sonra en büyük hezemeti yaşadılar." değerlendirmesini yapmışlardır.

I. Dünya Savaşı'nda kazandığımız bu önemli zaferin 102. yıldönümünde tüm şehitlerimizi saygı, rahmet ve minnetle anıyoruz. Ruhları şad olsun.

Türkiye’de Yetişen Birbirinden Güzel 15 Endemik Bitki

Avrupa ve Asya kıtalarının birleştiği yerde olan Anadolu, üç iklim kuşağının etkisi altında, bu nedenle bu topraklarda biyoçeşitlilik 10.000’den fazla bitki türünü kapsıyor. Endemik bitkiler, buldukları habitatın ekolojik özellikleri nedeniyle sadece o ülkede ya da bölgede yetişen, dünyanın başka bölgesinde yetişme olasılığı olmayan bitkiler.

Avrupa’da toplam endemik bitki türü 2500 iken, Türkiye’de 3100’dür. Ülkemizde gördüğümüz üç bitkiden biri endemik ve ne yazık ki, Türkiye’de yaklaşık 1500 tür bitki yok olma tehlikesiyle karşı karşıya! Bazı örnekleri sizler için seçtik:

1. Anadolu Glayöülü – *Gladiolus Anatolicus*

Adını Anadolu’dan alan bu endemik doğal glayöl, Ege ve Akdeniz bölgelerinde çoğunlukla ekin tarlalarında bahar ve yaz aylarında çıkar. Makiler, kızılçam ormanları, kalkerli yerlerde yetişir (Antalya, Aydın, İçel, İzmir, Muğla).

2. İstanbul Kardeleni – *Galanthus Plicatus ssp. Byzantinus*

Daha çok köknar ve kayın ormanları kenarında yetişen, 1893’te ilk kez İstanbul’da toplanıp tanıtıldığı için adı böyle kalmış. Erken baharda çiçek açar. Anadolu’nun kuzeybatısına özgü bir kardelendir (Bolu, Bursa, Kırklareli, İstanbul).

3. Zambakgiller – *Chionodoxa luciliae*

Dağ kenarlarında yetişir. Mayıs – Haziran aylarında çiçek açar. Sadece Manisa’da 1600-2000 metre yükseklikte bulunur.

4. Kapadokya Soğanı – *Allium Cappadocicum*

Sadece Kapadokya ve İç Anadolu’da yetişir. Haziran – Temmuz aylarında çiçeklenir.

5. Antalya Çiğdemi (Asuman Çiğdemi) – *Crocus antalyensis*

Antalya çiğdemi, Asuman çiğdemi olarak da bilinir. Adını Türk botanikçisi Prof. Dr. Asuman Baytop’tan almaktadır. Torosları güzelleştiren bitkilerdendir. Ekim - Aralık aylarında açar. Ülkemizde çiğdem farklı yörelerde farklı renklerde yetişir.

6. Van Ters Lalesi – *Fritillaria imperialis*

Hazreti İsa’nın çarmıha gerildiği sırada boynunu büktüğü inancıyla Hristiyan dünyasınca kutsal sayılan ters laleler, ilkbaharda açtığıında çalınıp yurt dışına kaçırıldığı için yöre halkı tarafından koruma altına alınır.

7. Kızılcahamam Çan Çiçeği – *Campanula ekimiana*

Temmuz ayında çiçek açar. Kızılcahamam – Işıkdag arasındaki volkanik kaya çatlaklarında yetişen bir çiçektir. Birçok türü vardır.

8. Yanar Döner – *Centaurea tchihatcheffii*

Ankara Gölbaşı ve Afyon civarında yetişir. Halk arasında sevgi çiçeği, gelin düğmesi, türbe ya da kırmızı peygamber çiçeği olarak da anılır. Ankara'da Gölbaşı, Mogan Gölü çevresi ve Gölbek'te özellikle ekin tarlalarında yetişir. Mayıs, Haziran aylarında açar.

12. Misk Soğanı – *Muscari muscarimi*

800-1920 metre yüksekliklerdeki çağılıklar, stepler ve yamaçlarda yetişir. Mayıs-Haziran aylarında çiçek açar. Antalya ve Denizli'de bulunur. Hoş kokusu nedeniyle toplanıp süs bitkisi olarak kullanılır.

9. Piyan, Eber Sarısı – *Thermopsis turcica*

950-1050 metre yükseklikte, bataklık ve göl yanında yetişir. Mayıs ayında çiçek açar. İlk kez 1982 yılının Mayıs ayında Akşehir Gölü, Yasıyan'da (Güzelçayır) keşfedilmiş, daha sonra Eber Gölü kıyılarında da saptanmış ve son zamanlarda Eber sarısı adıyla anılmaya başlamıştır.

13. Sütlegengiller – *Euphorbia anacampseros var. tmolea*

1200 metrenin üzerindeki kayalık yamaçlar ve friganada (Akdeniz iklim kuşağında yetişen çalı formunda bitkiler) yetişir. Haziran ayında çiçek açar. Sadece İzmir'de bulunur.

10. Dişotugiller – *Acantholimon acerosum var. brachystachyum*

Çok yıllık çalı formunda bir bitkidir. 20-2000 metre yükseklikteki volkanik yamaç kayalıkları, kalkerli ve kumlu topraklar, bozkırda yetişir. Haziran-Ağustos aylarında çiçek açar. Batı ve Orta Anadolu'da bulunur.

14. Anadolu Karanfil – *Dianthus anatolicus*

Kayalık yerler, taşlık çayırlar, çalılık ve makiliklerde yetişir. Haziran-Temmuz arasında çiçek açar. Batı ve Orta Anadolu'da çeşitli yerlerde görülür.

11. İstanbul Nazendesi – *Lathyrus undulatus*

Yaprak döken ormanlar ve yol kenarlarında yetişir. Nisan-Haziran arasında çiçek açar. Kuzeybatı Anadolu'da bulunur. İstanbul'un Asya yakasındaki fundalıklarda zengin popülasyonları bulunur.

15. Taşlık Çiğdemi – *Crocus fleischeri*

Kayalık tepe kenarları, makiliklerde yetişir. Ocak-Mart aylarında çiçek açar. Güney ve Batı Anadolu'da bulunur.

UMUT

Umut belki de insanı hayata bağlayan en önemli kavramdı. İnsana yaşam arzusunu aşıl原因an sihir, bu kelimenin içinde saklıydı. Ama ne yazık ki insanoğlu bu aşının iğnesinden korkuyordu.

Bazı insanlar için sadece iki heceden oluşan bu basit kelime, anlam bakımından birkaç sözcükten oluşurken farklı anlamlar yükleyen bazılarımız tarafından içinden çıkılmaz bir hâle dönüşüyordu. Umut, içimizdeki değerlerden en güzeli, en safıydı. Bütün duygular siyah bir mürekkebe bulanmış şekilde önümüzdeki beyaz parşömen kağıdını kara bir deliğe çevirirken; o sanki parşömenin diğer ucunda en az hasarı almış gibi cılız ayaklarının üzerinde diğerlerinden biraz daha uzaklaşmaya çalışıyordu. Aynı, sulu boyayla yapılmış bir resmin başlarında suyun o temiz görüntüsünün renk karışıkça bulanıklaşması gibiydi. O suyun içinde fırcayı her çevirdiğimizde oluşan girdap sanki giderek büyüyor ve bütün saf duyguları içine çekiyordu. Umut ise kendini o girdaptan kurtarmış bir şekilde beyaz elbisesinin üzerine sıçramış gri lekeleri siliyordu. Silmeye çalıştıkça dağılan lekeler gibi fırcayı çevirdikçe büyüyen girdap, insanın iç dünyasında olan çalkantılarını gün yüzüne çıkarıyordu.

Yapbozun parçalarıymış gibi ortalığa saçılmış insanların, bir çocuk gibi parçaları bütün haline getirmeye çalışmasıydı umut etmek. Sanki yapboz kutusuna olmaması gereken parçaları atmıştı biri ve birleştirmeye çalıştığı parçalar farklı yapbozların bölümleriydi. Farklı resimler gösterip, farklı hikayeler anlatıyorlardı. Her insan kendi hikayesini yazardı. Her insan hayal kurar, o hayalleri gerçekleştirmeye çalışırdı. Gerçekleştiremeyeceğini düşünenler silerdi. Aslında silinen hayaller yerle bir olan umutlardı.

Umut; bekleyişti, özlem, sevgiydi... Yıllarca annesini görmeyen bir çocuğun bekleyişiydi. Aynı zamanda özlemiydi umut. Sevmek içinde umut gerekmez miydi? Umut her zaman vardı. Karşımızdaki insanın gülüşünde saklıydı belki de. Bir bakışında bazense sözcüklerinin ardında. Umut güneş gibiydi. Sana kilometrelerce uzakta ama güç verecek kadar seninle. Göremiyordun, dokunamıyordun ama hissedebiliyordun. En dibe batsan bile daima son bir umut vardı. Tek yapmanız gereken bütün belirsizliklerin ardında onu bulup koşarak sarılmaktı.

Elif Su İNCEKARA 9-E

ÖLÜM VAVEYLAŞI

Silinmiş binlerce şiirin çöplüğü gibiyim.
Eksik ve oturmamış şiirlerdi her biri;
Bir yanı tutmayan, yarısı yanmış.
Şairleri bile karalamıştı onları.

Bir adam yürüdü sokaklarımda,
Papuçları delik evsizler gezinirdi tenhâliğimde.
Entari değil fikir giyerlerdi üstlerine
Çünkü gerçek varlığı fark etmişlerdi geçmişte.
Ölümden çok yaşamaktan korkarlardı.
Şiir içerlerdi kentin sokaklarında
Özgürlüğü umarlardı kaskatı soğukta.
Kaybetmekten öyle delirmişlerdi ki
Roman yakıp içlerine çekerlerdi.
Yoksullar, yoksul sanmıştı onları
Öyle toktu ki karınları
Tıka basa şiirdi, romandı içleri.
Doğmamış şiirlere, çocuklara gebeydiler
Yüzleri aşkı ve barışı çağırır çocuklara.

NİL ERENGÜL 10-D

UNUTULMUŞ ZAMANLAR MEZARLIĞI

Akşama kayan bir zamanda iki çocuktuk,
Günahlarımızı parmaklarımızla sayıyorduk.
Suratsız insanlar geçti önümüzden
Çok korktuk zamanla onlara benzemekten.

Bildiğimizi yaşamak istememiştik
Anlamını bilmediğimiz kelimeleri hissettik
Öyle çok da çocuk değildik
Ödümüz koptu onlara benzemekten.

Yaşamayı unuturuz sandık zamanla
Belki biz de şiirlerden çıkıp dönerdik hayata
En büyük acıları biz yaşıyoruz sanırdık
Hükümler giyerdik belki zamanla.

NİL ERENGÜL 10-D

İLETİŞİMSİZLİK ÇAĞI

"Teknolojinin sağladığı yeniliklerle son döneme 'İletişim Çağı' dendi. Gazeteler yazıyor, telefonlar, radyolar, televizyon ve internet işliyor. Fakat ne garip ki psikolojik rehberlik uzmanları insanların iletişimsizlik problemlerinden bahsedip duruyor. İnsanlar yalnızlık, ölüm ve intihar konulu şarkılar besteliyor, kitaplar yazıyor, filmler yapıyor. Çok yönlü iletişim vasıtalarına rağmen üzücü bir iletişimsizlik var. (...) Teknoloji ne kadar ilerlese ilerlesin bu gerçek bir iletişimsizlik ve bütün yalnızlıkların kaynağıdır."

İnsanoğlunun belki de ortak tek hayali, daha iyiye ulaşmak. Bilimde, sanatta, siyasette, teknolojiye hep daha ileriye göz dikiyoruz. Kömürle çalışan ampullerden sesle açılıp kapanan floresanlara, kolunu çevirip çevirip çalıştırdığımız Graham Bell telefonlarından artık ceplere bile küçük gelip de avucumuzun içinde yok olan cep telefonlarına geçişimiz elbette insan zekâsının muhteşem atlayışıdır. Kömürlü ampul ve kollu telefon görmesem de başında ajans dinlediğimiz lambalı radyoları hatırlarım. Ajansın durumuna göre kasılıp gevşeyen yüzlerin umudunu ya da umutsuzluğunu anlamaya çalışan o ufaklık çocuk, şimdilerde aklındaki "Bize neler oluyor?" sorusuna cevap bulmaya çalışan bir yetişkin.

Yanlış anlaşılmasın; nostalji rüzgârları içinde biraz umutsuz, biraz kırık, biraz kızgın ve bir o kadar da şaşkın büyüklerimizden değilim. Sadece merak ettiğim bir şey var: İletişime zemin hazırlayan teknolojinin gelişme hızı ile insanî değerlerin inişe geçtiği gerileme hızı birbirine paralel mi, yoksa değerlerimiz bazında dibe çöküşümüz daha mı hızlı?

Elindeki dizüstü bilgisayarıyla sabah işe gitmeye hazırlanan komşuma bakıyorum ama o bana bakıp da içten bir selam vermiyor. Bu bana çok trajikomik geliyor. Elindeki son teknoloji bilgisayarla iletişimi son derece önemseyen kişisinin, iletişimin en alt basamağı olan selamlaşmayı es geçmesine hem üzülüyör hem de gülüyörüm. Gülüşüm dudağımın kenarında acı bir istihzaya dönüşse de...

Kapı komşusunun aç olup olmadığını kontrol eden, sur diplerine, ağaç kovuklarına, duvar oyuklarına harçlık bırakan, vatan toprağına bedenini su gibi akıtan bir neslin takım elbiseli, kravatlı, evrak çantalı, cebinde telefonu, dizinde bilgisayarı ile son teknoloji torunları hayal dünyamda bir türlü yan yana gelmiyor. Aynı karede buluşturmamışım bu iki nesil birbirinden bu kadar kısa zamanda nasıl ve nerede ayrı düştü? Verecek cevabım yok.

Haydi sevgili dostlar! Bilgisayarımızı bir saatliğine kapatıp komşumuzun acının da acısı kahvesini içme zamanı geldi. Kadının, bırakın hayal dünyasını penceresini bile açamayan televizyonlarımızın kulağına büküp evimizin ve gönülümüzün kapısını sonuna kadar açma zamanı geldi.

İşte size bir iletişim yazısı! Teknolojiyi hayatımızdan çıkarma heveslisi değilim. Sadece gerektiği yerde ve gerektiği kadar kullanılması taraftarıyım. Çünkü dibe vurma ya yüz tutmuş insanî değerlerimizi yükseltmenin zamanı geldi.

Gecikmemek dileğiyle...

NEBAHAT YILMAZ
TÜRK DİLİ VE EDB. ÖĞRT.

BEKLEYİŞ

Öyle birini seviyorum ki,
Elleri dikenli ama tutmak istediğim,
Gözleri zindan gibi ama hapsolmek istediğim,
Kalbi taştan ama sevdikçe sevmek istediğim.

Bir gün olsun gel otur yanıma,
Ellerini tutayım gözlerinde kaybolayım,
Kalbine dokunayım ruhuna sarılayım,
O güzel yüzüne bir gül kondurayım.

Kalbimin en ücra köşesinde sakladım seni,
Her gece sessiz öptüm nefesini,
Sadece düşlerde sevebildim seni,
Seni, sensiz sevmek misali.

ANIL CAN SEMİZ 9-E

ŞİİR AĞRISI

Ben,
Üstü başı devrik cümleler kokan,
Mekanı cennet olmamış bir kadın,
Aşık bir şehirde ya da yırtık bir kitapta yaşar gibi,
Adım başı sen, satır başı sen.
Ve sen, ne güzel bir adam.
İçimdeki kelebekler oynasır dururken
Seni nasıl özlemem.

Ama yoksun bu aralar.
Yokluğun ki, şiirler ağrıtır gibi.
O yüzden bu kadın yazar yazar durur.
Gelişi güzel adamın, gidişi şiir olur.

Kiraz Aktaş 12-C

SOKAĞIN HAVASI

Tam burada gördüm seni.
Vakit geçmişken bir akşamüstü,
Sen bu sokaktan geçtin, ben kendimden.
Aynı yatağı geçtim, aynı şehirde uyumak bile yetecekken;
İşte tam burada gördüm seni.
Ben o günden beri sen kapıyorum bu sokağın havasından.
Şimdi gözlerim sağanak,
Ve bilirim ki sen yağmur seversin...

Bak, tam burada gördüm seni.
Vazgeçmişken bir akşamüstü,
Sen bir kadından geçtin, ben herkesten.
Aynı şehri geçtim, aynı şiirde uyanmak bile yetecekken;
İşte tam burada gördüm seni.
Ben o günden beri dert kapıyorum bu sokağın tasesından.
Şimdi gönlüm kurak,
Ve bilirim ki sen yağmur seversin...

Kiraz Aktaş 12-C

ÇIKMAZ SOKAK

Bu aralar kalemin dilinden düşmüyorsun.
Senden bahsettiğim cümlelerde
Sana gönül koymuş kelimeler görüyorum yine.
Gizli özne gibisin.
Adın yazmıyor cümlede ama hep tanıyorum seni.
Şimdi ağustosun öylesine bir gecesi yahut ölesiye mi desem?
Terk edilmiş bir kadının, en kalabalık caddesinden yazıyorum bu okumayacaklarını.
Bir kalabalık var ki etrafımda "elimi sallasam sensizlik"
Nereye gittiğini soracak olsam, bütün çıkmaz sokakları gösterecekler bana...
Ben isterdim ki,
İçinden gelmesin, içimden gitmek...
Ama gidiyorsun, vallahi şakan yok.
Neyse, alışırız.
Elinden giden biri olunca,
Elinden gelen bir şey kalmıyor insanın.
Buna da alışırız...

Kiraz Aktaş 12-C

Masallar Diyarı

Masallar gerçek oluyor desem, inanır mısınız? Külkedisi, Uyuyan Güzel, Pamuk Prenses, Rapunzel ve daha niceleri...

Sadece sonları biraz farklı, tabii günümüze uyum sağlamalılar değil mi?

Külkedisi'nden başlayalım. Evin bütün temizliğini bitirmiş, güzelce hazırlanmış ve çıkmış sokağa. Arkadaşının yanına gidecekmış, binmiş dolmuşa ama tek kalınca rahatsız olmuş şoförün bakışlarından. Yarı yolda, bomboş bir sokakta inmiş. Hava karardığı için biraz tedirgin. Birkaç erkek görmüş, laf atmalarını duymazdan gelip yoluna devam etmeye çalışmış, bir süre sonra korkup koşmaya başlamış. Düşürmüş ayakkabısını fakat arkasından koşan yakışıklı, yardımsever prens değilmiş bu defa. Tutmuşlar kolundan çekmişler bir köşeye, kimse duymamış çığlığını. Saat çoktan on ikiyi geçmiş ama o külkedisine değil ona tecavüz edene işve yapan bir kadına dönüşmüş.

Şimdi de Uyuyan Güzel'e bakalım; ailesinden uzak büyüyen genç kız, bir gün evine dönmüş. Eline batan iğne yüzünden hastalanmış ve dinlenmek için uyumuş. Eve gelen bir akrabası odasına girmiş onu öpmüş, koklamış, uyandıktan birkaç hafta sonra hamile olduğu ortaya çıkmış. Sormuşlar kimden olduğunu. Anlatmış... Evlendirmişler adı çıkmasın diye. O, gözlerini ona aşık olan adama değil, ona saldıran kişiye açmış. Ama uyanamamış hiçbir zaman o kabustan.

Ya Pamuk Prenses... Üvey annesinin baskısına dayanamamış en sonunda başka birine satmalarından dolayı kaçmış evden. Ormanda kü-

çük bir kulübe görmüş ve sığınmış oraya. Yedi küçük dost diye düşünüürken ilaç atılmış içeceği-ne. Zehirli elmayı tercih edermiş sorsalarmış belki de. Güvenmenin bedeli bu kadar ağır olamaz diye dava açmış karşısındakilere. Farkında olmadan rızası olmuş meğer.

Rapunzel ne yapıyor peki. Aile baskısıyla evden dahi çıkarılmamış, kimseler görmesin diye ormanın ortasında yaşıyormuş. Bir gün, uzun zaman sonra, birini görmüş. Yardım etmek için atmış saçlarını aşağıya genç tırmanmış ve bir süre orada kalmış. Annesi odasına girmiş ve dinlemeden yapıştırmış malum damgayı, açıklamaya çalışsada dinlememişler. Arkadan sayıp dökerken hak etmediği lafları duymuş. Bir günde inandığı her şey yalan çıkmış. Asmış kendisini, oysaki suratının asılmasını bile hak etmiyorken...

Tanıdık geldi mi?

Bu prensesler gibi kaç prenses acı çekiyor kim bilir? Her biri yardım isterken kim tıkıyor kulaklarını, sokağın ortasında dayak yerken kim diyor? "Kocasıdır döverde severde." ya da kadına tacizden yargılanırken takım elbise giydiği için kim cezasını azaltıyor? Kısacası kim göz yumuyor bunlara?

Unutmayın hiçbir insan bunu hak edecek bir şey yapmış olamaz. Bize dokunmayan yılan bin yaşasın dersek bir gün bize dokunan bin yılanı bir kişi bile görmez. İnsanlık ölmüş diyeceğimize insan olmayı öğrenip öğretilim. Çünkü asıl insanların nesli tükeniyor.

DOĞANAY GÖKÇEN 12-C

PARMAKLA TRİGONOMETRİ HESABI

Trigonometri konusunun olmazsa olmazlarıdır özel açıların trigonometrik oranları. Eşkenar üçgeni, ikizkenar üçgeni ve pisagor bağıntısını bilen herkes aslında bu oranları hesaplayabilir. 30°-60°-90° ve 45°-45°-90° üçgenlerinin çizilmesiyle bu açıların oranları karşımıza çıkmaktadır. Ancak bu çıkarımları yapmaktansa kimi zaman öğrencilere ezberlemek daha kolay gelir.

Parmak hesabı trigonometri ile sinüs ve kosinüs değerlerini nasıl bulabileceğinizi aşağıdan görebilirsiniz. Tanjant ve kotanjantı da siz hesaplayabilirsiniz. (Biliyorsunuz ki tanjant=sinüs/kosinüs ve kotanjant=kosinüs/sinüs'e eşittir.)

KALBİMDEKİ HİSLEP

Nasıl hissediyorum bir bilsen
Keşke yanıma gelince hiç gitmesen
İçim buruk, kalbim dağınık yine de aşık
İnsanlar dağıtmaya çalışsa da bu kalp sana aşık

İçimde bir sızı ama yüreğimde sen
Keşke her zaman yanımda olabilsen
Ah bir bilsen o kadar yorgunum ki
Yalnız gülüşünle dinleniyorum sanki.

Koşup bana gel hep, aş tüm zorlukları
Aş ki anlam kazansın sarıldığın zaman kolların
Kollarım açık bekliyorum gel sarıl bana
Sarıl ki hasret giderelim doya doya
Öyle sıkı sarıl ki hiç bırakmayacak gibi
Öyle sarıl ki bir annenin yavrusana sarıldığı gibi

Sana gelmek için hep koşuyorum ayağım takılıyor düşüyorum
Seni düşünüyorum engellere karşı direniyorum
Her yerde seni görüyorum
Bazen bir arkadaşımın yüzünde bazen bir şarkının içinde
Aklımda fikrimde her zaman seni düşünüyorum
Seni düşünmediğim zaman kendimden şüphe duyuyorum

Kızsam da bu gönül deli divane sana
Ne olursun gitme benden asla
Yaşayamaz sensiz bu deli gönül
Sana kızsam da sen hep bana gül

Her nereye gidersem gideyim seni de alacağım yanıma
Sevgilim seni seviyorum deyip gireceğim koluna
Beni bırakırsan atmaz bir daha bu kalp
Seni görmediği için zaten düşüyor bitap

Düşüyorum; kalk diyorum kendime
Yine düştün kalkıp ona gitmelisin
Tekrar koşup ona yetişmelisin diyorum

Bekle beni geride bırakma çok korkarım.
Sen de olmazsan ben bu hayatta ne yaparım
Sevgilim nasıl hissediyorum keşke bir bilsen
Seninle yaşayabileceğim; sensiz yaşamayacak gibi
Keşke sen de bunu hissetsen

Halim KIZILTEPE 12-B

FELSEFE VE HİKMET

Tarihsel açıdan bakıldığında "hikmet" önce Mezopotamya uygarlık çevresi içinde yer alan Kaldeliler de görülür. Diğer toplumlara bunlardan geçtiği söylenebilir.

Mezopotamya uygarlıkları içinde Sümerler de "hikmet"e ulaşmış toplumlardandır. Sümerler evrende, varlıkta, toplumda ve insanda belirli bir düzen bulunduğunu savunmuşlardır. Bu çerçevede; düzenin kendisi, düzeni bilmek, buna göre davranmak, giderek insan üzerinde düşünmek "hikmet" olarak algılanmış ve tanımlanmıştır. Bu zeminde "Var olan nedir?", "İnsan nedir?", "Neyi bilebiliriz?", "Nasıl davranabiliriz?" gibi sorular ilk biçimleriyle sorulmuştur.

Zaman içinde diğer toplumlarda da "hikmet" örnekleri ortaya çıkmıştır. Hikmetin bu toplumlara Kaldeliler'den veya Sümerler'den geçip geçmediği tartışılabilir.

Daha önce belirtildiği gibi hikmet, "bilgelik sevgisi" anlamına gelen "philosophia" deyiminin Arapça karşılığıdır.

Felsefe, bilgi ve bilgelige sahip olma değil; bilginin dahası bilgelğin (hikmet) sevgisi anlamına gelir.

Hikmet, bu durumda, bilgiden hem farklı hem de daha iddialı bir kavram olarak tanımlanabilir görünüyor. Hikmet (bilgelik), basitçe ifade etmek gerekirse insan yaşamının anlamı ve değerine ilişkin "derin bilgi", "tam bilgi", "gerçek bilgi" diye tanımlanabilir. Bu bilgiye sahip olan kişinin herm yaşamını anlamlı ve değerli kılacağı hem de mutluluğa ve rahatlığa ulaşacağı varsayılıyor. Örneğin; Newton'un evrensel çekim yasası, olgusal bir bilgiyi dile getirir; eğer kendisi veya bir başkası, söz konusu yasayı yaratıcının varlığında yorumlarsa bu bilgelik olur.

Hikmetin kadim düşünce çevrelerinde birbirinden farklı örnekleri görülebilir. Örneğin, Hintte "Buda" hikmeti temsil eden bir bilgedir. Ona göre her şeyin temelinde acı ve ıstırap vardır. Acı, bütün varlıkların yaşamını doldurur ve belirler. Acının kökeninde de bu gerçeğin bilinmesinden kaynaklanan sonsuz istek vardır. Gerçek ise boşluk ve süresizliktir. Buna ulaşabilmek için isteğin yok edilmesi, acının söndürülmesi gerekir (Nirvana). Acıdan kurtuluş da ancak ve ancak ruhsal yoğunlaşmayı kolaylaştıran sade bir yaşamla mümkündür.

Hikmetin, Çin'de de Lao Tseu adlı düşünce tarafından temsil edildiği söylenebilir. Buna göre, Tao evrenin düzeninden, bütün olaylar ondan çıktığı için "sonsuz öz"dür. Gerçek, bütün farklarına rağmen "bir" dir, olaylar dış görünüşlerden ibarettir. Dolayısıyla her şey görecelidir, "aldatıcı dünyanın" varlığı yoktur.

Lao Tseu'ya göre insan bu gerçeğe ancak sezgi ve esrime (vecd) yoluyla ulaşabilir. Tao ile birleşen, dünyanın aldatıcılığından kurtularak ölümsüzlüğe ulaşır. Pers düşünce geleneğinde ise hikmet, Zerdüşt ile temsil edilir. Evrenin merkezi din; varlık, onun etrafında dönmektedir. Bu özelliği ile de her şeyin anlamı ve amacı durumundadır.

İnsan, ona göre, bu anlam ve amacı iyilikle kötülük arasında tam bir mücadele alanı olan vicdanı ve iradesiyle gerçekleştirilebilir.

Pers hikmeti; insanı, bu temelde açıklayarak sınıf, ülke ve zaman farklarından tam anlamıyla soyutlar; onun evrendeki yerini olağanüstü abartır. Bu özelliği ile de hayalci olarak tanımlanabilir.

Eski Yunan hikmeti ise Pers hikmetinin karşıtı durumdadır. Buna göre insan, doğa düzeni elinde adeta bir oyuncak gibidir. İnsan, bu düzene iradesiyle hiçbir şey katamaz. Onun yapması gereken sadece ve sadece bu düzene uygun yaşamaktır. İstekleri düzeni bozacak nitelikte olduğu zaman onları susturması gerekecektir. Başka bir anlatımla, varlık karşısında nefsini öldürecek, doğanın bir parçası haline gelecektir.

H. Z Ülken'in belirttiği gibi Socrates'in "kendini bil" önerisiyle bilince dönüşü bu hikmeti değiştirmeye yetmemiştir. Solan'dan Khlan'a kadar yedi Bilge'den bu hikmetin eylem haline geldiği, yaşandığı görülür. Platon bile eski Yunan hikmetini betimler: Esirin erdemi, tarlada çalışmak; askerinin erdemi ülkeyi korumak; kadının erdemi, evinin işlerini görmektir.

Türk hikmeti, özetle verilen bu hikmet örneklerinden oldukça farklıdır. Türk hikmetinin ne olduğunu öncelikle Orhun Kitabeleri'nde görmek mümkündür. Buna göre evrenin düzeni iki karşıt gücün arasındaki ahenk ve uyuşmadan doğmuştur. Bu güçler arasında karşılıklı ilişki ve birlik (vahdet) vardır. Öyle ki ne varlık insana ne de insan varlığa tâbidir; yaşamın esas bunların birliğinden doğan ahenktedir.

İnsanın mutlu olması da onlar arasındaki birliğe ve ahenge uygun yaşamıyla mümkün olur. Ancak, ona uygun yaşaması da Yunan hikmetindeki gibi "evrenin belirlenmiş ve değişmez mertebeleri"ne boyun eğmek, ona zıt düşen arzularını öldürmek olamaz. Çünkü, evrende, birbirinden uçurumlarla ayrılmış mertebeler yoktur. Tam tersine, birbirinin karşıtı olmasına rağmen birbirini tamamlayan güçler vardır.

Üstte; mükemmelliğin, biçimin, sükûnun ve ulaşmanın simgesi Gök Tanrı, altta; insanın içinden çıktığı ve yine içine döndüğü toprak (ki arzunun, ümidin, tutkunun ve hamlenin simgesidir.) arzunun, ümidin, acının, tutkunun ve atılımın simgesi olan yerdir (Asrayen).

İnsan, insani somut gerçekliğe olan yerden çıkarak ideale (Gök Tanrı'ya) doğru atılımlarla kendini varlığa getirir; böylece onun kişiliğinde, hem birbirine zıt hem de birbirini tamamlayıcı bu iki güç birleşir.

Türk hikmeti, söz konusu iki insanın varoluşunu söz konusu iki gücün uyumunu kişiliğinde gerçekleştirmeyi mümkün gördüğü için ne Yunan hikmeti gibi kaderci ne de Pers hikmeti gibi hayalcidir; o, bunların tam tersine gerçekçidir.

Bu ve benzeri hikmet örnekleri felsefi düşüncenin oluşumu ve gelişiminde kuşkusuz rol oynamıştır. Bu anlamda hikmetin "felsefenin zeminini" olduğu ileri sürülebilir. Felsefe, tarihin gösterdiği gibi bu zeminde kalmamış; onu da sorgulama konusu yaparak gelişmiştir. Başka bir ifadeyle, felsefe hikmet kendi içinde kalmamış; onu eleştirerek, aşarak kendi yolunu açmıştır.

Uğur EKE

Felsefe Öğretmeni

ACININ HİSSİ

Kendimi Piraye gibi hissediyorum.

Nazım'ım Vera'ya gitmiş

Ve ben,

Aşkından ölecek hale gelmiş gibiyim.

Vicdanımdaki ses,

Ruhumdaki depremlere davetiye çıkarıyor.

*Kafamdaki enkazda yıkıntılar altında kalmış
gibiyim.*

Bir depremden sonra oluşan harabe gibi,

Bir yangından sonra geriye kalan küller gibi,

Uçurumdan düşen bir beden gibi ruhum.

En az bedenim kadar yorgun,

En az düşüncelerim kadar dağınık...

Kendimi Kafka gibi hissediyorum;

Milena'ya bir sürü mektup yazmışım da

Hiçbirini okumamış gibi.

Umutsuzum.

Özdemir Asaf'ın Lavinia'sı gibi

Sen de gittin.

Tomris'in Turgut'tan Cemal'e, Edip'e gitmesi gibi

Gittin.

Ruhumun bedenimi terk etmesi gibi

Terk ettin beni.

Edebiyatta hep gitmeler vardır,

Gidenler ve "Gitme!" diyenler;

Şiirler,

Şairler...

Doğru ya,

Sen de bir şiirdin,

Benim kalemimden doğan.

Başak TAŞYURT 9-B

BİR DEVRİN BİTİŞİ

Yorgunlukla boyanmış çocukluğum,

Parmaklarında savruluyor.

Ruhum ellerinin içinde,

Avuçlarında hissediyorum kırgınlığımı,

Nabzımı.

Parmakların,

Nefesimi kesecek kadar uzun ve ince;

Katilim olacak kadar cesur.

Ben,

Ruhumun derinlerinde

Sönmüş cehennemden,

Geriye kalan kül parçalarıyla,

Çaresiz, güçsüz bir kız çocuğu.

Ellerim,

Seni kavrayamayacak kadar küçük;

Kurtarılamayacak kadar yorgun.

Peki seni unutmak hangi devrin

başlangıcı?

Başak TAŞYURT 9-B

“YENİ NESİL DİZİLER VE WATTPAD”

Salonumuzun baş yapıtlarından olan vazgeçilmez koca ekranlı siyah kutuyu biliyorsunuzdur eminim. Bizi saatlerce kendisine kilitleyip adeta hipnotize olmuşçasına baktığımız o dev ekranlı televizyonlardan bahsediyorum, evet.

Peki ne var bu televizyonlarda da biz far tutulmuş tavşan gibi gözlerimizi dahi kırpmadan bakıyoruz?

Basın özgürlüğü olmayan taraflı ana haberler, evlendirme programlarının tahtını devralan "Annem nerede? Babamı kim kaçırdı?" temalı öğlen bir, akşam beş mesaili saçma programlar ve sözde ünlülerin yaşam tarzını konu alan ama reelde alt metinli, gıybet kazanını hunharca karıştıran "magazin programları."

"Akşam televizyonda ne varmış?" diye açtığımızda gözümüze çarpan fazla şaşalı pembe diziler?

"Bırak kolumu acıtıyorsun!" klişesiyle dolu olan, temelde zengin ve yakışıklı iş adamının şirketinde kel alaka bir departmanda işe başlayan yeni kızı fark etmesiyle büyük aşk yaşamalarını konu alan tek elden çıkmışçasına yeni dizi flaşıyla önümüze sunulan fakat temcit pilavı gibi aynı konuyu, kıyıda köşede kalmış oyuncularla işleyen yeni nesil diziler...

Her ne kadar alay konusu olsalar da, sevilmeseler de, bir dönem izleniyor, garip bir şekilde. Etrafımızda bu dizileri seven, sıkı sıkıya takip eden bir kitle var. Hani şu çalışmadan nasıl şirket sahibi olurum diye düşünenler, hani zengin kocayı nerede nasıl bulurum hayaliyle yanıp tutuşanlar...

Önümüze sunulan bu tek tip dizilerdeki ortak noktalara dikkat ediyor musunuz bilmem ama benim bazı noktalar oldukça dikkatimi çekiyor. Çekilen her dizide toz pembe hayatlar, gösterişli mekanlar, lüksün had safhada olduğu bir yaşam tarzı var. Bu dizileri izleyen insanlar kendinden bir parça bulmalı ki diziler izlensin. Fakat ülkemizde, bir eli yağda bir eli balda, her isteği şıp diye olan zengin kesimini %2'lik oran karşılıyor.

Dizilerdeki karakterlerle tek tip. Aynı dizideki karakteri başka bir kanalın farklı bir dizisinde görmek oldukça mümkün. Tanzimat Dönemi'ndeki romantizm akımının öncüsü olan dizilerde iyiler hep iyi, kötülerse dizi bitene kadar kötü, resmen üvey evlat muamelesi yani.

Dizideki başrol kızımızın mutlaka saf, masum ve temiz kalpli olana makbul, başka türlü mümkün değil. Daha önce hayatında bir karıncayı incitmek bir yana dursun, yüzüne tükürsen öbür yanağını çevirecek kadar saf olmalı. Ayrıca dizideki iyi kalpli başrol hanımefendi ya eğitimini tamamlamış ya bir yerde garson ya da o kapı senin bu kapı benim iş arıyor. İşte anlam veremediğim başka bir nokta daha; başroldeki erkeklerin *genç yaş-

ta* şirketi, holdingi, yata, katı, villaları varken neden başroldeki kız erkekten daha düşük bir seviyede? Bu olay sadece birkaç dizi için geçerli değil, bu tüm dizilerde böyle. Başroldeki kızın rakibi olarak da hep kötü bir kız var. Bu kötü kızımız da başroldeki beye takıntılı derecede aşık ve eğitimini de tam teşekküllü derecede tamamlamış. "Burdaki eğitim farkı bize yapımcılar tarafından verilen bir alt metin mi acaba?" diye sormaktan kendimi alamıyorum maalesef.

Şimdiyse yapımcıların yeni bir kan olarak gördüğü, olayların oradan örnek alındığı yeni bir mecramız var; Wattpad

Nedir bu Wattpad diye soracağınızı sanmıyorum çünkü herkes bu siteyi en az bir defa duymuştur. Bilmeyenler için anlatayım; yazar olmak isteyen ya da meraklı olan kişilerin kendi hayal güçleriyle harmanlayıp yazdıkları sanal kitaplardan oluşan bir site. Ama tabii bu tanım çok öncelere ait. Çünkü yazar ve tutulan bazı yazarların(!) kitaplarının çıkması üzerine millette; "Bu işte para var biz de mi girsek acaba?" hissiyatını da beraberinde getirdi.

Şimdilerde site 11 - 12 yaşlardaki çocukların eline düşmüş durumda. Yeni nesil o fazla büyük hayal güçlerini kullanarak adeta akıl sınırlarını zorlayan, yazım kurallarından bihabercesine yazılan hikayelerle dolu.

Bu sitede beğeni toplayıp beğenilen kitapları merak ederseniz -ki bence etmeyin- herhangi bir kitapçıya girdiğinizde gözünüze çarpan tasarımdan yoksun, kapaklarında modellerin bulunduğu; isimlerinise "Zengin Patronum" "Serseri Aşığım" "Kötü Çocuk" gibi buram buram hormon kokan kitaplarımıza Wattpad kitapları deniyor arkadaşlar.

Bilmiyorum beni ne kadar haklı bulursunuz yahut "Ne diyor bu?" diye okumadan geçer misiniz ama geldiğim durum çok vahim değil mi? Niye her gün biraz daha aşağı çekiliyoruz? Edebiyatımızın Yunus Emre'lerinden, Mevlana'larından, Nazım Hikmet'lerinden, Halit Ziya'larından mafya edebiyatına düşürülmemiz hatta hunharca yuvarlanmamız koskoca bir utançtan başka bir şey değil.

Güzel kitaplar da hâlâ var evet ama onlar da bu tür saçmalıkların gölgesinde gözardı ediliyor. Bir de üzerine böyle kitapların çoğalmasından rahatsız olduğumuzu dile getirdiğimiz halde böyle kitapların inadına daha fazla basılması hatta filmlerinin çekilmesi... Paraya kul köle olmak böyle bir şey arkadaşlar...

Neyse efendim konuya gelirsek... Kitaplarda şöyle bir şey var; erkek tekdüze bir hayat koşuşturmacası içinde sürüklenirken bir gün karşısına bir anda birisi çıkıyor.

Bu arada erkeğin hayatında ya birisi var ya da çok mutsuz, o gece kulübü senin bu gece kulübü benim dolaşiyor. Kolunda her gün başka bir sevgili. Parayı nereden buluyorlar orası meçhul, kara para falan mı akıyorlar bilinmez. Günahlarını almak gibi olmasın.

Hayatına giren kız öyle normal bir şekilde de girmiyor. Yani kütüphanede ya da arkadaş ortamında tanışmak diye bir şey yok. Unutun siz onu. Böyle şafak operasyonuna gider gibi paldır küldür dalıveriyor. Yolları bir anda keşiyor. İki taraf da birbirinden hoşlanıyor ama kazık kadar olmalarına rağmen çeşitli ergen tripleri, lise-taze aşık cilveleşmeleri. Sorsan nefret ediyorlar.

Erkek uhrevi bir değişimle eğlence ortamlarından bir anda uzaklaşıyor. Evinin direği klasik bir ev babası rolüne bürünüyor. Bıçağın ucundan elma alan cinsten. Televizyon karşısında çizgili pijamasıyla göbeğini kaşıyan cinsten. Neyse.. Kardeşim madem içinde böyle bir aile babası var neden çapkın erkek rolü yapıyorsunuz? Bu kitabı yaşı küçük insanlar okuyor. El insaf.

Veya genelde bu erkeklerin evlilik arefesinde olduğu adama deli divana aşık olan bir nişanlıları oluyor. Kızı karga tulumba atıyorlar kalplerinden, kızcağız öylece ortada kalıyor şaşkın, avare...

Düğün günü Doktor Levent tarafından hiç acımadan terk edilen zavallı Ela gibi. Ya bir kere düşününce böyle bir şeyi aklınız alıyor mu? Erkek kızı bırakıyor ve kızın ailesinden hiç ses çıkmıyor? O kızın abileri o erkeği ne yapar biliyor musunuz?

İki aile arasında çeyiz savaşları çıkar: "Bunu biz almıştık parasını verin. Nişanda o kadar altın takıldı, hani nerde?"

İki aile arasında çay takımı savaşı; üç yaralı.

Hadi efendim onu bunu geçtim bu kitapların yüzbinlerce satmasını, gerçek hayatla hiçbir ilişkisi olmayan dizilerin reyting rekorları kırmalarını gerçekten aklım almıyor.

Memlekette kan gövdeyi götürüyor!

Millet "Survivor" ile hayatta kaldığını, "Diriliş" ile kullerlerinden doğduğunu zannediyor.

Ölen ölüyor, failerini bulmak Müge Anlı'ya; kalan sağları evlendirmek Esra Erol'a düşüyor.

Evlenenler keyif için, evlenmeyenler efkarını dağıtmak için eğlenceye vuruyor kendini.

Bağrına kahpe kurşunu deşen vatan evladının sesini duymamak için "O Ses"i açıyor, sonuna kadar.

Ve hayattan bir adım daha kopuyoruz; habersiz, duyarsız ve sorumsuz...

eTwinning

PROJEMİZ BAŞLADI-2018

Okulumuz bu sene, eTwinning kapsamında, Unesco'nun kabul ettiği " Ortak Miras Alanları " ile ilgili, proje çalışmasını başlatmıştır. Proje coğrafya öğretmenimiz Yasemin ÖZKUBAT başkanlığında, İngilizce öğretmenlerimiz Yeşim ÇELEN, Handan AKINTÜRK ve bilişim teknolojileri ve rehber öğretmeni Hülya KABASAKAL ile, 9 ve 10. sınıflardan seçilen 25 öğrenci eşliğinde hayata geçirilmiştir. Proje de partner okullarımız; Türkiye'den Dr. Binnaz Ege-Dr Rıdvan Ege Anadolu Lisesi ve Avrupa Birliği ülkelerinden İtalya, Romanya, Polonya, ve Ukrayna ile ortadoğudan Ürdün'e ait okullardır.

eTwinning faaliyetleri, Avrupa'nın farklı ülkelerinden öğretmenlerin ve öğrencilerin proje geliştirerek, deneyimlerini paylaştığı, fikir alışverişinde bulunabilecekleri çevrimiçi bir ortam oluşturmayı amaçlamaktadır. Bunun yanı sıra, çalışma öğrencilerin dil gelişimine de katkıda bulunmaktadır.

Bu proje ile amacımız evrensel dünya mirası olan kültürel, doğal ve karma miras alanlarımızı gelecek kuşaklara en iyi şekilde aktarılmasını sağlayarak; farkındalık ve duyarlılıklarının artırılması için sanal ortamda animasyon, logo, afiş ve belgesel çalışmaları ile projeyi somutlaştırmaktadır. Proje kapsamında ülkemizde inceleyeceğimiz karma miras alanlarımız: Kapadokya Bölgesi ve Pamukkale Travertinleri ile doğal miras alanlarımız Tuz Gölü ve Kızılırmak Deltasıdır.

YENİDEN ÇOCUK OLMAK

"Pireler berber, develer tellal iken diye başlar her masal. O elma yenilir, Pamuk Prenses derin bir uyku-ya dalar. Balkabağından araba yelkovan ve akrep 12'ye geldiği an eski haline döner ve Sindirella'nın camdan topuklu ayakkabısının teki merdivenlerde düşer. Çocuklar için pamuk şeker pamuktan yapılmış, Ay'ı koca bir dev yediği için yarımır. Bulutlar her baktığımızda bize yeni bir hikaye anlatır ve çocuklar bu oyunun ustasıdır."

Çocukluk, belki de bizden hiçbir zaman gitmeyen bir mevsimdi. Biz yapraklarımızı döküyorduk sadece. Üstünden zaman geçiyor yeni meyveler yeşeri-yordu içimizde ve taşıdığımız o masum ruh törpüleniyordu. Çocukluğumuz içimizdeki denizde yüzmeyi öğreniyordu ve ihtiyacımız olduğu zaman karaya çıkı-yordu. Çocukluk, içimizdeki can kurtarandı bir nevi. Su boyumuzu aştığında ve yüzmek için hareket edemediğimiz zaman bizi kurtararak hayatın kıyasına adım atmamıza yardımcı oluyordu. Sonra da içimizdeki dalgaların derinliklerine sürükleniyordu. İlk heyecanı onunla tatmıştık, ilk korkuyu, ilk aşkı. Ne güzeldi çocuk olmak... Ön yargılarımızdan arınmış bir biçimde herkese gülümseyerek yaklaşır, kalbimizde herkes için bir oda oluştururduk. Yüzümüzden gülümseme, gözümüzden ışıltı eksik olmazdı. Kocaman bir oda ve sonsuz hayallerimiz vardı. Mutlu olmak için bir neden aramamız gerekmezdi. Güneşin küstüğü ve bulutların ağladığı günler bile mutlu olduğumuz günler arasındaydı. Çünkü yağmurun cama bıraktığı küçük damlaların aşağı kayması bile bizim için bir oyundu. Yatmadan önce uçan hayvanların, konuşan ağaçların olduğunu düşlemek yüzümüzdeki tebessümün tek sebebiydi. Bir ağacın dalına kurduğu-

muz salıncakta sallanırken bizi rahatsız eden tek şey sırada bekleyenler olmalıydı, dizlerimiz düşmelerden kalan anı parçalarıyla dolu olmasına rağmen kimseyi umursamadan koşuşturmaya devam ederek saklambaç oynamak canımızı yakmazdı. Annemizden gizli bakkal amcadan çikolata alıp yemeliydik ve evde annemiz bunu yüzümden kalan en sevdiğimiz çikolatanın lekesinden anlamalıydı. Mutlu olma sebeplerimiz basit olmalıydı mesela. Annemizin en sevdiğimiz yeme-

ği yapması veyahut babamızın sürpriz yaparak en sevdiğimiz çikolatayı alması gibi. Kalbimiz kırıldığında herkesi çok kolay affederdik ama kalbimizdeki burukluk geçmezdi. İzi daima orda kalır, korkularımızın oluşmasında bir nevi bekeçilik yapardı. İşte o zaman süper güçlerimiz olsun isterdik. Sadece dünyayı durdurabileceğimiz bir güç bile ellerimizin arasında şekillense yetebilirdi. Çünkü biz yetinmeyi bilen çocuklardık. Dışarıdaki uçsuz bucaksız kötülüklerden sıyrılarak büyüdüğümüz şu dünyada yaşamaya devam edebilseydik keşke. O iki avucumuzun arasında yarattığımız dünyadan sıyrılarak kötülüklerin arasına düşmüştük. Küçük kalyerimize birer damla siyah mürekkep enjekte edilmişti ve hiçbir zaman çocukluk bu kadar özlenmemiştii.

Güneşin bulutların ardından göz kırptığı, elimizde şekerimiz, dizlerimizde kabuk olmaya yüz tutmuş yaralarımızın olduğu ve kalbimizdeki kötülüklerin daha yeşermeye başlamadığı günlerde kendimizi bulmalıydık. Sanırım yeniden çocuk olmalıydık, hayatı hissedebilmek için.

Elif Su KARANFİL 9-E

DIŞAVURUM

Haftada bir defa ziyaret ettiğim köyümüzün kilisesi benim için adeta yuvaya dönüşmüştü artık, bir vitraya duyduğum hayranlığın ardından. Ne yaparsam yapayım kurtulamadığım bunca iç parçalayıcı hissin ardından ne yazacağımı bilemediğim günlüğümün birkaç sayfasını paylaşmak istiyorum.

21 Aralık:

Yüzünün etrafını çevreleyen o renkli camdan yansıyan parlak ışık! O cama mı kazınmışsın, yoksa güzelliğinden tutuşan kum taneleri kenetlenirken seni mi resmetmişler? Aciz bir insan eli nasıl resmeder seni! Gözlerim yuvalarından fırlayacak, imgeni bir an bile yitirsem felaket olup kafamdan aşağı yağmaya başlayacak. Parçalanıyor, defalarca kaynıyor parçalarım. Hiçbir şey böyle güzel olamaz. Bir insan, ürktücü, vasıfsız ve yine de küstah bir tür olan insanın suretisin. Nasıl esinlenilmiş olabilirsin? Ancak var olan güzellik sen sayesinde bütün oluyor olabilir. Ellerimden çekenlerle gitmeli, yine de gitmeliyim, şimdi gideceğim, sonrasında geleceğim. Sirmione köyü hiç bunca şenlenmedi. Hiç bunca dolu, tam hissetmedim. Bir vitray dememeli, yuvamı buldum. Bir sonraki pazar yine göreceğim seni, Garda Gölü'nün en dibine de inebilsem, sönmeyecek bu şenleş. Varoluş hiçbir biçimde bunca güzel yansımamış!

25 Aralık:

Onu ikinci defa görüyorum, gözlerimin çektiği açlığın ifadesi yok. Işık öyle bir aşinalıkla bir arada ki yüzünün resmedilmiş olduğuna inanmadığım o kusursuz hatlarıyla. Olağanüstü bir bakışı vardı, soyuttu sanki ve katıksız bir hakla parlıyordu. Kollarımı uzatıp saracaktım ki onu, küçük bir devinimle ama sanki ruhunun var gücüyle, uzanan eliyle, elimi tuttu.

Ne zaman anımsasam, yalnızca iki defa ışığına doyabildiğim o güzel anıtı, bir akıma kapılmış gibi hissediyorum. Aktaracak çok şeyim varmış gibi, kelimeler parmak ucumda toplanmış, şimdiye dek kendime yarattığım bütün keder onlarlaymış ve dokunduğum yüzeye yerleşecek, aradığım anlatımın yardımcısı olacaklarmış gibi.

Yarım kalan hikâyemi tamamlamayı umarım.

Zeliha Duru KURTUL 10-E

BİR GÜN OLSUN

Öyle birini seviyorum ki
Elleri dikenli ama tutmak istediğim
Gözleri zindan gibi ama hapsolmek istediğim
Kalbi taştan ama sevdiğim sevmek istediğim

Bir gün olsun gel otur yanıma
Ellerini tutayım gözlerinde kaybolayım
Kalbine dokunayım ruhuna sarılayım
O güzel yüzüne bir gül kondurayım

Kalbimin en ücra köşesinde sakladım seni
Her gece sessiz öptüm nefesini
Sadece düşlerde sevebildim seni
Seni sensiz sevmek misali

Anıl Can SEMİZ 9-E

SEVMEK GİBİ

Sevip de söyleyememek gibi
Özleyip de dokunamamak gibi
Ayı olmayan güneş, güneşi olmayan ay gibi
Gül bahçesinde gülsüz kalmak gibi
Seni sensiz sevmek gibi
Sesinin her tonuna aşık olmak gibi
Sana bir nefes kadar yakın olup kilometrelerce uzak olmak gibi
Okyanusta suya muhtaç kalmak gibi
Gülleri dikenli dahi olsa tutmak gibi
Kör birine gökkuşağını anlatmak gibi
Kalpsiz birini sevmek gibi
Uçurumdan düşeceğini bile bile koşmak gibi
Seni sevmek duygusuz insanın bile gülmesi gibi...♥♥

Anıl Can SEMİZ 9-E

RUHEN ÖLÜ

Herkes doğar, yaşar ve ölürdü. Ama yaşayan ölüler olmaz mıydı? İçleri çürümüş olanlar? Kalplerinde kimseyi yaşatacak gücü bulamayanlar? Onlarda ölü sayılmaz mıydı? Ölmek için insanın yaşamsal faaliyetlerini kaybetmesi mi gerekiyordu yoksa kalbindeki kraliyetin tahtını yıkmış biri ölü sayılmıyor muydu? Ölüm ne zor kelime şimdi. Ne uçsuz bucaksız. Sırlarla dolu. Farklı insanlar için farklı anlamlar taşıyan bir tiyatro sahnesi gibi. Biraz da hayat gibi. Hayat yaşayan için zor arkasından bakan için kolaydı yalnızca. Ölüm ise bir kurtuluş yaratırken son nefesini veren kişiye arkasında bıraktıkları için hayat artık yaşanacak bir yer değildi.

Yaşam ile ölüm arasında ince bir çizgi vardır. Ve insanlar o çizginin üzerinde bir cambaz edasıyla aşağı bakmadan yürümeye çalışırlar. Yaşam şu an bir adıma bakarken, ölüm oldukları yerde durmalarını bekler. Yaşam çoğu insan için nefes almaktan ibaretken bazı insanlar nefes aldığı halde yaşamın o güler yüzünü görememiştir. Yaşam kumar masası gibidir. Çoğu zaman yalan dolan.

Gücü olana hayat güler ve bütün sayıları onun eline verir. Oysa etrafımızda şanslı hiçbir zaman yüzüne gülmeyen insanlarda vardır. O insanlar için her gün yeni bir sayfadır, yeni oyunlara başlayabilmek için. Yaşamak kelimesi bazı insanlar için ikiye ayrılır. Mutlu yaşamak ve umutlu yaşamak. Mutlu yaşamı baz alan insanlar genelde umutları gerçekleşen insanlardır. Umutlu yaşamayı baz alan insanlar ise mutluluğa ulaşamamış ama mutluluğu amaçlayan insanlardır. Unutmadan bir de ikisi dışında ölümler var. Onlar yaşamazlar. Yaşadıkları düşünülür, her gün yanımızdan geçip giderler fakat ruhen yorgun kişilerdir. Yüzümüze gülümser, bizi mutlu olduklarına inandırır. Ama içlerini göremeyiz. Onlar umutları en ince yerinden ikiye bölünmüş insanlardır. Mutlulukları öldürülmüş olanlar. Onların içinde her gün yeni bir cinayet işlenir. Yeni bir mutluluk öldürü-

lür. Yeni bir heves kursakta bırakılarak idam edilir.

Özgürlüğün boynuna bir ilmek geçirilmiş ucuna da acılarımız bağlanıp okyanusa atılmıştı ve ölüm öyle sağırdı ki çığlıklarımızı duymazdı. Karanlığın, düşlerini ele geçirip bir kabusun içine sürüklediği zaman vardır ya hani. Kıvrırır da bağırır bağırır sesimizi duyuramayız. Ölüm sanki içinde yaşadığımız boyutu kırıp yeni bir aralık yaratır ve o aralıktaki tüm sesleri ortadan kaldırırdı. Sesler, sessizliğe; görüntüler imgelere dönüşürdü. Onun karşısında kafesteki kuş gibi tutsak, kuşun kanat çırpışları gibi sessiz bir çığlıktan farkımız kalmazdı. Ve kelimeler

ölümün soğuk bir esintiyle yanına usulca sokulmasına, zihninin تنها sokaklarında dolaşmasına izin verirdi. Ölüm için zihninin derinliklerinde asarlardı kendilerini, dudaklarının ucunda can verirlerdi. Öyle ki sözcüklerin hapsedildiği kafeste kuşlar kanat çırpıp ve bütün sesler sessizliğe dönüşürdü. İşte o an yaklaşırdın bir adım daha hayatın sonu denilen yere.

"Beyaz bir kefenin içine hapsedeceklerdi bedenini, ruhun özgürlüğe belki de ilk defa kanat çırpacaktı. Gece yorgunu tenini mor halkalar saracaktı, saçların kalbini yansıtacak biçimde kırıklarla doluydu. İki yandan uzanmış bir intihar ipi misali örgülerin omzundan aşağı süzülecekti. Her zaman parlayan gözlerin bu sefer kimseyi görmeyecekti. Birkaç gün mezarına gelecek, ağlayacaklar, çiçekler ekeceklerdi. Sonraki hafta işleri çıkacaktı ve ondan sonraki günlerde onu izleyecekti. Seni hiç unutmam diyenler unutacaktı en başta. Sen cehennem ateşinde kavrulurken, hayatı yaşanacak bir yer olarak görmeyenler sana eşlik edecek onlar için canını verdiğin insanlar ise hatırlamayacaktı ismini bile. Sen öldüğünle kalacaktın."

Elif Su Karanfil 9-E

MEHMET ZAKİR EKİNİ

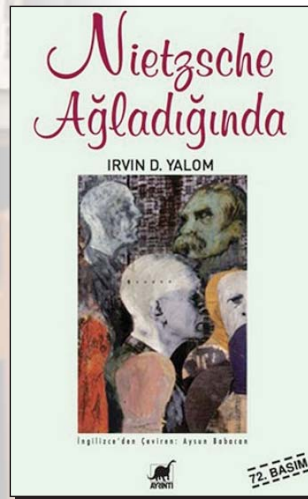
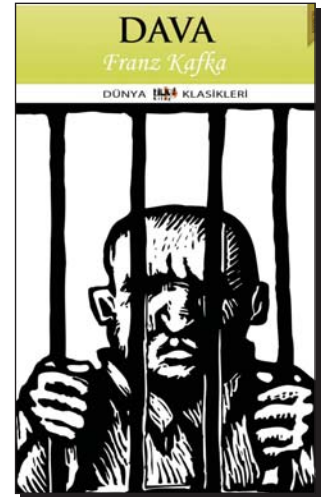
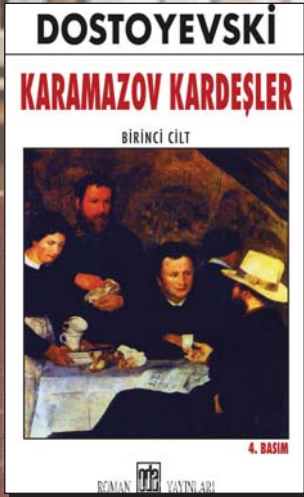
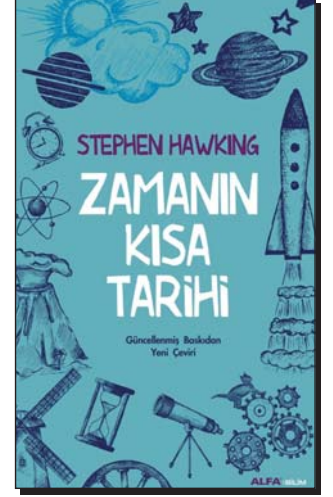
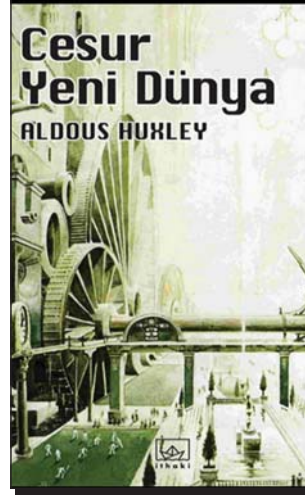
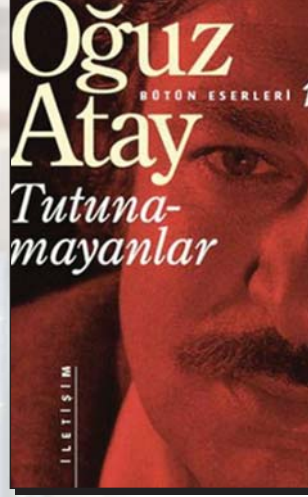

ANADOLU LİSESİ

MEHMET ZAKI

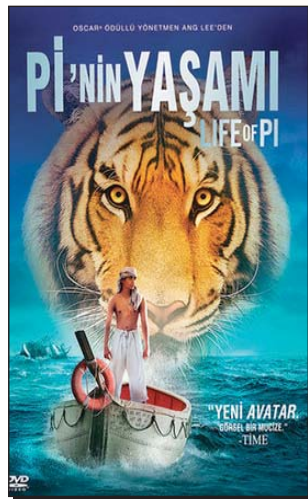
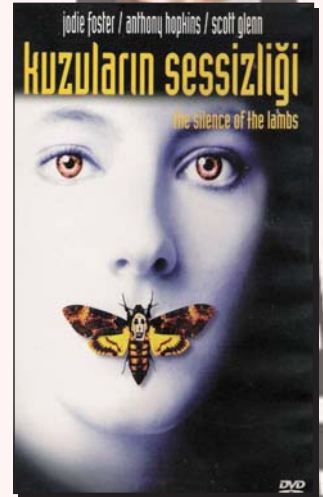
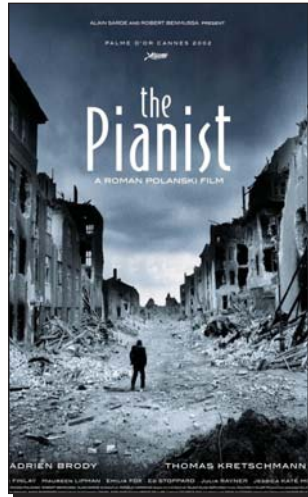
ÖĞRENCİLERİMİZDEN SEÇMELER Okunması Gereken 10 Kitap

1. Bin Dokuz Yüz Seksen Dört- George Orwell
2. Tutunamayanlar- Oğuz Atay
3. Cesur Yeni Dünya- Aldous Huxley
4. Zamanın Kısa Tarihi- Stephen Hawking
5. Karamazov Kardeşler- Dostoyevski
6. Bozkurtlar- Hüseyin Nihal Atsız
7. Küçük Prens- Antoine de Saint Exupery
8. Dava- Franz Kafka
9. Olasılıksız- Adam Fawer
10. Nietzsche Ağladığında- Irvin David Yalom

ÖĞRENCİLERİMİZDEN SEÇMELER

İzlenmesi Gereken 10 Film

1. Esaretin Bedeli
2. Dövüş Kulübü
3. Inception
4. Akıl Oyunları
5. Forrest Gump
6. Piyanist
7. Yeşil Yol
8. Kuzuların Sessizliği
9. Schindler'in Listesi
10. Pi'nin Yaşamı

ÖĞRENCİLERİMİZDEN SEÇMELER

Dinlenmesi Gereken 10 Grup

1. Nirvana
2. The Rolling Stones
3. The Beatles
4. Guns N' Roses
5. Queen
6. Pink Floyd
7. Ezginin Günlüğü
8. Iron Maiden
9. Bulutsuzluk Özlemi
10. Mor ve Ötesi

1919 Senesinin 19 Mayıs'ı

Osmanlı Devleti I. Dünya Savaşı'nda yenilmiş ve 30 Ekim 1918'de Mondros Ateşkes Antlaşmasını imzalamıştır. Mustafa Kemal Paşa, son görev yaptığı Suriye Cephesi'nde, Yıldırım Orduları komutanıyken ordusu lağvedilince 13 Kasım 1918'de İstanbul'a döndü. Tarihin cilvesidir ki aynı tarihte İngiltere, Fransa, İtalya ve Yunan gemilerinden oluşan 170 parçalık İtilaf Devletleri donanması da İstanbul boğazına girmekteydi. Anadolu yakasından karşı kıyıya geçmekte olan Mustafa Kemal Paşa İtilaf Devletlerinin gemilerini görünce "Geldikleri gibi giderler." diyerek ulusun emperyalizme teslim olmayacağı kararlılığını dile getirmiştir.

İstanbul'da bulunduğu dönemde bir dizi temaslarda ve görüşmelerde bulunan Mustafa Kemal, tam bağımsızlık hedefininin İstanbul'dan Anadolu'ya geçerek gerçekleşeceğini görmüştür. İşte bu süreçte Samsun ve çevresindeki Pontus Rum çeteleri buldukları bölgelerde Türk nüfusunu azaltabilmek için Türk köylerini basıyor ve katliamlar yapıyorlardı. Türkler de bu saldırılara karşı koyuyorlardı. Bu durum bölge asayişinin bozulmasına ve Mondros Ateşkes Antlaşması'nın 7. Maddesi olan "İtilaf Devletleri güvenliklerini tehdit eden bir durum ortaya çıkarsa bu bölgeleri işgal eder." hükmünün yürürlüğe girmesine neden olabiliirdi. Hükümet bu durumdan kurtulabilmek için Mustafa Kemal Paşa'yı 9. Ordu Müfettişi olarak Samsun'a göndermiştir. Bu görev Mustafa Kemal'in ulusal mücadeleyi başlatabilmek için aradığı fırsattı. 16 Mayıs 1919'da Bandırma Vapuru ile İstanbul'dan ayrılan Mustafa Kemal Paşa, Samsun'a çıktığı günlerdeki durumu şöyle anlatır:

"1919 senesinin 19 Mayıs'ında Samsun'a çıktım. Genel manzara şöyleydi: Osmanlı Devleti, Birinci Dünya Savaşı'nda yenik düşmüş Osmanlı Ordusu her tarafta ezilmiş, koşulları ağır bir ateşkes imzalanmış. Ulus, savaşlardan yorgun ve yoksul düşmüş. Ulusu ve ülkeyi, Birinci Dünya Savaşı'na sokanlar, kendi yaşamlarının kaygısına düşerek, ülkeden kaçmışlardır. Padişah Vahdettin, tahtını korumak için önlemler araştırmakta. Damat Ferit başkanlığındaki hükümet, güçsüz, onursuz, korkak, yalnız padişaha bağlı ve onunla birlikte kendilerini kurtaracak herhangi bir duruma razıdır."

19 Mayıs 1919 Türk Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın başladığı tarihtir. Tam bağımsız Türkiye için emperyalizme karşı bağımsızlık ateşinin yakıldığı tarihtir. Türk ulusunun bağımsızlığına götüreceği yolu, Çanakkale kahramanı Mustafa Kemal Paşa açmıştır. Bu tarihten sonra örgütlü halk gücü, Erzurum ve Sivas Kongreleri ile kutsal amaç çerçevesinde toplanmış, 23 Nisan 1920'de kendi meclisini kurmuş, Kurtuluş Savaşı'nın yiğit ordusu ile bütünleşerek emperyalist orduları kesin

yenilgiye uğratmıştır. 20. yüzyılda emperyalizme karşı bağımsızlık savaşı yapıp, kazanan ilk ulus Türklerdir. 20. yüzyıl bitmeden emperyalizmin pençesinde kıvranan sömürü altındaki tüm uluslar, Atatürk önderliğinde yapılan Türk bağımsızlık mücadelesini örnek alarak özgürlüklerine kavuşmuşlardır.

19 Mayıs 1919 aynı zamanda Türkiye Cumhuriyeti'nin temelini atıldığı tarihtir. Atatürk daha ulusal mücadele sırasında Türk ulusu çağdaş ve gelişmiş uluslar düzeyine çıkacak, ülkeyi batıl, köhneleşmiş düşüncelerden gençlerin kurtaracağı görüşündeydi. Gençlere güveniyordu. "Ey Türk Gençliği! Birinci vazifen, Türk istiklalini, Türk Cumhuriyetini, ilelebet, muhafaza ve müdafa etmektir." hitabında, Cumhuriyeti gençlere, genç düşüncelilere emanet etmiştir. O nedenle Atatürk'ün Samsun'a ayak bastığı tarih olan 19 Mayıs aynı zamanda "Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı" olarak kutlanmaktadır.

Özetle 19 Mayıs Türk ulusunun yeniden varoluşu için atılan bir adımdır. Bağımsızlık ve özgürlük yolu bu ilk adımla açılır, Cumhuriyet'in aydınlığı ufukta gözükür. Cumhuriyetin aydınlığında Anadolu insanı kölelikten kurtulur, kimliğini bulur. Kimliğini bulmanın, ülkesindeki özgürlüğün sevincini, coşkusunu ulusal bayramlarda yaşar. 19 Mayıs gençliğin ülkesine, Ata'sına bağlılığının simgesidir. Bizler 19 Mayıs coşkusunu tüm benliğimizde yaşadık. İstiyoruz ki bizden sonra gelen kuşaklar da ülkece 19 Mayıs 1919'a nasıl gelindiğinin bilincine varsınlar. Ulusal bayramlar geçiştirilmeden, sevinçle ve coşkuyla kutlansın.

Türk gençliğinin, ulusal değerlerini geliştirerek koruyacağına; Atatürk'ün de dediği gibi "Türk istiklalini, Türk Cumhuriyetini, ilelebet koruyacağına" inanıyorum.

Tüm gençliğin "Atatürk'ü Anma, 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı" kutlu olsun.

Dağ başını, duman almış
Gümüş dere, durmaz akar.
Güneş, ufuktan şimdi doğar
Yürüyelim arkadaşlar.

Sesimizi yer, gök, su dinlesin.
Sert adımlarla her yer inlesin.

...

HAKAN ÖZATEŞ
Tarih Öğretmeni

TÜRKİYE'NİN CAĞRAFI HARİKALARI

MEKE GÖLÜ

KARAPINAR/ KONYA

Karapınar'ın 8, Hotamış'ın 30 km. güney doğusundadır. Dünyada benzeri olmayan zeminde çift patlama ile oluşmuş bir krater gölüdür. Panoramik görüntüsü, jeolojik yapısı ve bölgede yaşayan kuşlar ile bir harikadır. Ayrıca bölgede Acı Göl, Çıralı Göl, Meyil Gölü gibi görülmeye değer krater gölleri bulunmaktadır.

Göl ve birincil krater çukurunun uzunluğu 800 metre, genişliği 500 metredir. 12 metre derinliğindedir.

5 milyon yıl önce (Pleistosen çağda) volkanik patlama sonucu oluşan bu krater (piroklastik koni), zamanla suyla dolarak göle dönüşmüş ve daha sonra, günümüzden 9000 yıl önce ikinci bir volkanik patlama ile gölün ortasındaki ikinci volkan konisi oluşmuş, zamanla o da suyla dolarak ikinci bir göle dönüşmüştür.

Meke Gölü deniz seviyesinden 981 metre yüksekliktedir. Ana Meke' nin ortasında bulunan ve su seviyesinden 50 metre yükseklikte olan volkan konisindeki göl 25 metre derinliktedir ve suyu tuzludur.

Adayı oluşturan volkanik kütlelin yapısı, en şiddetli yağmurları bile hemen emecek yeteneğe sahiptir. Meke'nin biçiminin binyıllardır bozulmamasının nedeni budur.

Ama son yıllarda Konya havzasındaki yeraltı sularının bilinçsiz tüketimi yüzünden yaz aylarında tamamen kurumaktadır.

Ayrıca Özel Kuş Alanıdır. Göçmen kuşların Türkiye üzerinde mola verdiği nadir doğa harikalarımızdan biridir. Ne yazık ki kurumaya yüz tutmuştur.

PAMUKKALE TRAVERTENLERİ

PAMUKKALE/ DENİZLİ

Traverten çok yönlü, çeşitli nedenlere ve ortamlara bağlı, kimyasal reaksiyon sonucu çökeltme ile oluşan bir kayadır. Pamukkale termal kaynağını meydana getiren jeolojik olaylar geniş bir bölgeyi etkilemiştir. Bu bölgede sıcaklıkları 35-100 C arasında değişen 17 sıcak su alanı bulunmaktadır. Pamukkale termal kaynağı, bölgesel potansi-

yel içindeki bir ünedir. Kaynak, antik dönemlerden beri kullanılmaktadır. Termal su, kaynaktan çıktıktan sonra, 320 m uzunluğunda bir kanal ile traverten başına gelmekte ve buradan, 60-70 m.lik kısmı çökeltmenin olduğu traverten katlarına dökülmekte ve ortalama 240-300 m. yol kat etmektedir. Kaynaktan çıkan 35.6 0C sıcaklığında, içinde yüksek miktarda Kalsiyum Hidrokarbonat bulunan suyun havadaki oksijen ile olan teması sırasında karbondioksit ve karbonmonoksit uçarak kalsiyumkarbonat çökeltmekte ve traverten oluşumuna sebep olmaktadır. Çökelti ilk etapta jel halindedir. Reaksiyon kimyasal olarak; $Ca(HCO_3)_2 + O_2 \rightarrow CaCO_3 + CO_2 + H_2O$ şeklindedir. Kat kat havuzcuklarında ve kat kat seddelerinde, çökeltmekte olan kalsiyumkarbonat, başlangıçta yumuşak bir jel halindedir.

PERİBACALARI- KAPADOKYA/ NEVŞEHİR

60 milyon yıl önce 3. Jeolojik devirde Toroslar yükseldi. Kuzeydeki Anadolu Platosu'nun sıkışmasıyla yanardağlar faaliyete geçti. Erciyes, Hasandağı ve ikisinin arasında kalan Göllüdağ, bölgeye lavlar püskürttü. Platoda biriken küller yumuşak bir tuf tabakası oluşturdu. Tuf tabakasının üzeri yer yer sert bazalttan oluşan ince bir lav tabakasıyla örtüldü. Bazalt çatlayıp parçalara ayrıldı. Yağmurlar çatlaklardan sızıp yumuşak tufu aşındırmaya başladı. Isınan ve soğuyan hava ile rüzgârlar da oluşuma katıldı. Böylece sert bazalt kayasından şapakaları bulunan koniler oluştu. Bu değişik ve ilginç biçimli kayalara halk bir ad yakıştırdı: "Peri bacası".

Bazalt örtüsü olmayan tuf tabakaları ise erozyonla vadilere dönüştü. İlginç şekiller oluştu. Daha sonraları insan eli, emeği ve duygusu işe koyuldu. Dokuz-on bin yıl öncesine ait yerleşimlerden ilk Hristiyanların kayalara oydukları kiliselere, büyük ve güvenli yer altı kentlerine kadar uzun bir dönemde büyükana bir uygarlık yaratıldı.

Bölge günümüzde turizm açısından büyük bir öneme sahiptir. Avanos, Ürgüp, Göreme, Akvadı, Uçhisar ve Ortahisar Kaleleri, El Nazar Kilisesi, Aynalı Kilise, Güvercinlik Vadisi, Derinkuyu, Kaymaklı, Özkonak Yeraltı Şehirleri, İhlara Vadisi, Selime Köyü, Çavuşin, Güllüdere Vadisi, Paşabağ-Zelve belli başlı görülmesi gereken yerlerdir. Kayalara oyulmuş geleneksel Kapadokya evleri ve güvercinlik-

ler yörenin özgünlüğünü dile getirirler. Bu evler ondokuzuncu yüzyılda yamaçlara ya kayalardan ya da kesme taştan inşa edilmişlerdir. Bölgenin tek mimarı malzemesi olan taş yörenin volkanik yapısından dolayı ocaktan çıktıktan sonra yumuşak olduğundan çok rahat işlenebilmekte ancak hava ile temas ettikten sonra sertleşerek çok dayanıklı bir yapı malzemesine dönüşmektedir. Kullanılan malzemenin bol olması ve kolay işlenebilmesinden dolayı yöreye has olan taş işçiliği gelişerek mimari bir gelenek haline almıştır. Gerek avlu gerekse ev kapılarının malzemesi ahşaptır. Kemerli olarak yapılmış kapıların üst kısmı stilize sarmaşık veya rozet motifleriyle süslenmiştir. Yöredeki güvercinlikler 19. yüzyılın sonları, 18. yüzyılda yapılmış küçük yapılardır. İslam resim sanatını göstermek açısından önemli olan güvercinliklerin bir kısmı manastır veya kilise olarak inşa edilmiştir. Güvercinliklerin yüzeyi yöresel sanatçılar tarafından zengin bezemeler, kitabeler ile süslenmiştir. Bölge şarapçılık ve üzüm yetiştiriciliği ile de ünlüdür. Kapadokya'yı eskiden ev olarak kullanıyorlardı. Bu yüzden şimdi kalıntılar çıkarılıyor. Bunlar tarihi eser olarak koruma altına alınıyor.

NEMRUT- KAHTA/ ADIYAMAN

Nemrut Dağı, Adıyaman ilindeki Kahta ilçesi yakınlarında Ankar dağları civarında 2150 metre yüksekliğinde bir dağdır. Toros dağ silsilesinde bulunur. 1988 yılından beri milli parktır.

Kommagene kralı Antiochus Theos, milattan önce 62 yılında bu dağın tepesine, birçok Yunan ve Pers tanrısının heykelinin yanı sıra kendi mezar tapınağını da yaptırmıştır. Mezarda, bir kartalın başı gibi, tanrıların taş oymaları bulunur. Heykellerin diziliş şekli hiyerotesyon olarak bilinir. Heykellerin diziliş şeklinin simgesel bir anlamının olup olmadığı da hiyerotesyon dalının incelediği konular arasında bulunmaktadır.

Mezarda 1881 yılında Alman mühendis Karl Sester tarafından kazı çalışmaları yapılmıştır. Daha sonraki yıllarda yapılan kazılarda da Antiochus'un mezarı bulunamamıştır. Nemrut Dağı 1987'de UNESCO tarafından Dünya Kültür Mirası listesine alınmıştır.

Nemrut, yüksekliği on metreyi bulan büyüleyici heykelleri, metrelerce uzunluktaki kitabeleriyle, UNESCO Dünya Kültür Mirası'nda yer almaktadır. Nemrut Dağı, üzerinde barındırdığı dev heykellerin ve anıt mezarın yanı sıra, gündeğümünü ve günbatımını seyretmek isteyenlerin de ziyaret ettiği yerler arasındadır. Her yıl binlerce insan gündeğümü ve gün batımını seyretmek için Nemrut Dağı'na gelmektedir.

UNESCO tarafından Dünya Kültür Mirası olarak ilan edilen Nemrut Dağı, çevresindeki Kommagene Uygarlığı eserleri ile birlikte ülkenin önemli milli parklarından biridir.

Nemrut Dağı Milli Parkı'nda neler var?

Nemrut Dağı Milli Parkı, içinde Kommagene Krallığı'nın bir antik kentini barındıran milli park ve ören yeridir. Adıyaman il merkezinde Kahta'ya bağlantı sağlayan karayolu ile ulaşım sağlanmaktadır ve milli park, Adıyaman il sınırları içerisinde yer almaktadır.

Nemrut Dağı ve Kommagene Kralı Antiochos'a ait tümülüs ve kutsal alanlar, milli parkın ana özelliğini teşkil etmektedir. Tümülüs, bir mezar ya da mezarlık içeren, toprak yığılarak oluşturulmuş tepelere verilen addır.

Antiochos'un tümülüsü ve dev heykelleri, Arsameia (Eskikale), Yenikale, Karakuş Tepe ve Cendere Köprüsü milli park içerisinde kalan kültürel değerlerdir. Eski çağlarda Kommagene olarak anılan bu bölgede, I. Mithradates tarafından bağımsız bir krallık kurulmuş, krallık onun oğlu I. Antiochos'un (M.Ö. 62-32) egemen olduğu yıllarda önem kazanmıştır. M.S. 72 yılında da Roma'ya karşı yapılan ve kaybedilen savaş ile krallığın bağımsızlığı sona ermiştir.

Nemrut Dağı doruğundaki kalıntılar yerleşme yeri değildir. Antiochos'un tümülüsü ve kutsal alanlardır. Tümülüs, 2150 metre yüksekliğinde, Fırat Nehri geçitlerine ve ovalarına hakim tepe üzerinde bulunmaktadır.

Sabah saat altı buçuk civarı yolculuk başladı. Ziyaretine gittiğim dayımın evinden araba ile yola çıktık. Araba ile Kalkan'dan Altınoluk'a yaklaşık iki günlük bir yolculuk planımız vardı. Normal olarak gitmeye kalksaydık sekiz saat civarı sürecektir olan bu yolu biz gezerek gitmeyi tercih ettik.

Kalkan, yolculuğumuzun başlangıç noktasıydı. Kalkan, ufak bir liman kenti. Torosların eteklerine kurulmuş olan bu kent tam bir cennet. Mavinin her tonu denizinde mevcut. Her tarafta gizli koylar var, deniz çok temiz, balık açısından çok zengin, çok sıcak. Daha öncesinde Bizanslılar, Lidyalılar ve daha birçok Anadolu Uygarlığına ev sahipliği yapmış bir kent. Akdeniz iklimini tam anlamıyla yaşayan bir yer burası. Onun için genellikle kurak ama Toroslardan akan serin akarsular burayı ve insanlarını besliyor. Şehrin merkezinde Rumlardan kalma eski taş evlerden başka yeni yapı yok. Fotoğraflarda gördüğümüz o mavi panjurlu beyaz duvarlı çatısına kadar tırmanıp oradan aşağıya selam veren mor salkımlar her yerde. Merkezin dış kısımlarına doğru ilerledikçe eğim artıyor ve Toroslara tırmanmaya başlıyorsunuz. Oralarda ise yeni yapılaşma daha sık görülüyor ama neyse ki çok katlı değil.

Torosların arasından kıvrıla kıvrıla ilerleyen yoldan diğer durağımız olan Fethiye'ye doğru yola koyulduk. İlk yarım saat boyunca tırmandık. Sonrasında yol düzleşmeye başladı. Her tarafta seralar vardı. Fethiye'ye yaklaştığımızda ise çam ormanları artmaya başladı. Saat yedi buçuk civarı Fethiye'ye varmıştık. Herkes hala uyumakta idi. Fethiye'nin şehir merkezi beni hayal kırıklığına uğrattı. Her yerde çöp vardı ve çarpık yapılar çok çirkin duruyordu. Kahvaltımızı yapmak için deniz kenarında bir çay bahçesine oturduk. Hizmeti ve yemekleri güzeldi. Oradan sonra etraf hakkında biraz bilgi toplamak için limana indik. Orada bir balıkçı ile konuştuk. Bize buradaki en güzel yerlerin koylar olduğunu ve tekne turuna kesinlikle çıkmamız gerektiğini, akşam limanda balık yiyebileceğimizi, gece hayatının da çok eğlenceli olduğunu söyledi. Açıkçası Fethiye'nin tam anlamıyla gezilmesi için en az bir haftaya ihtiyacımız varmış bunu öğrendik. Ayrıca Fethiye de Kalkan gibi birçok uygarlığa ev sahipliği yaptığı için her tarafta Antik Kent var.

Saat on civarı Fethiye'den hayal kırıklığı ile ayrıldık. Bir sonraki durağımız Marmaris ve çevresi. Amacımız güzel bir yerdedenize girmek ve öğlen yemeğini orada yemek. Muğla'nın içlerine doğru ilerledikçe çam ormanlarının sıklığı da artmaya başladı. Yol kıvrılmaya eğim artmaya başladı. Yeşilin içinde mavi arabamızla seyahat ederken camlarımızı açtık. Hava çok sıcaktı ama penceremizden içeri süzülen çam kokusu o sıcaklığı unutturuyordu. Dağların arasında bir virajdan başka bir viraja uçarken iki saat nasıl geçti anlayamadık. Virajlı yol bizi acıktırmıştı. Marmaris şehir merkezine ulaştınca hemen yemek yemeye koyulduk. Çam ormanlarının arasından fırlayan bu tatil kenti eskiden çok gelişmiş bir liman kentiymiş. Neredeyse bütün şehir boyunca uzanan bir sahil, bu sahil boyunca da bir sürü otel var. Sahilin bitiminde ise muhteşem bir marina var. Dün-

yanın her yerinden gelen muhteşem lüks yatları burada görmek mümkün. Buradaki deniz biraz kirli. Ancak daha ileride Turunç, İçmeler gibi minik kasabalar var. Denize girmek için Turunç'a gittik. Burası dik bir yamaca kurulmuş. Her tarafı ormanlarla kaplı bir koy. Biraz denize açılıp bakarsanız İtalya'daki Positano'ya benzetebilirsiniz burayı. Su çok berrak ve sıcak. Deniz taşlı değil habitata çok zengin. Burası mavi bayraklı plajlardan birisi.

Denizde geçirdiğimiz güzel bir yarım saatin ardından üstümüzü giyinip yola koyulduk. Gün ışığı ile yarışıyoruz. Hızlı olmamız lazımdı. Dayımın bildiği ve bizi ana yoldan daha hızlı bir şekilde Muğla'ya çıkaracak bir yol ile Muğla'ya, ardından Aydın ve İzmir'e doğru yol almamız gerekti. İzmir'e kadar hiç durmadan gittik. Yolda yeşil köylerin içinden ara sıra ormanların içinden virajlı veya düz yollardan geçtik. Ülkemizdeki acı doğa tahribatı gerçeğini tam anlamıyla gördük. Yol önümüzde uzadıkça uzadı. Pamuk bulutlar şekilden şekile girdi ama hiç durmadı. Rüzgar ise ağaçların başını okşadı. Saat dört olduğunda biz ancak İzmir'e girmiştik. İkimiz de çok yorgunduk. Bir geceliğine İzmir'de bir oda kiraladık ve dinlendik.

İzmir çok güzel bir il. Toplu taşıma buradaki en çok ilgimi çeken şey. En güneyden Selçuk'tan en kuzeye Ali Ağa'ya raylı ulaşım sistemi var. Her açıdan bir sürü güzelliği var. İzmir'in insanları ayrı bir güzel. Sevecen, içten, canayakın insanlar. Sokak hayvanları bile kendine özgü. İzmir şehrinin kıyı kısımları çok güzel fakat dış kısımlarına doğru çarpık kentleşme çok etkili ve çirkin bir görüntü meydana getiriyor. İzmir çevresinde her türlü tarım yapılıyor fakat ülkemizde bunun pek fazla bir değeri yok. İzmir tarihin neredeyse her bölümünde çok önemli bir yerdedir. Efes Antik Kenti, Yedi Uyuyanlar Mağarası gibi yerler eskinin en belirgin izlerini taşır. Eski ismi Smyrna olan İzmir'in çevresinde eskinin izleri biraz daha belirgin gözükmemektedir. Mesela Şirince, Sığacık, Karaburun, Mordoğan gibi. İzmir'in gece hayatı çok güzel özellikle Kordon Boyun'da. İster meyhane ister rock bar her türlü özgür alan mevcuttur İzmir'de.

Ertesi sabah kalktığımızda saat dokuz olmuştu. Hemen toparlandık ve İzmir'i üzümlere terk ettik. Hedefimiz Ayvalık'tı. Yolda giderken görüntü artık değişmişti. Dağ taş dere tepe zeytin ağaçlarıyla kaplıydı. Yol da giderek düzleşmişti. Saat öğleden sonra ikiye yaklaştığında Ayvalık'a vardık. Çok açtık ve Cunda Adası'nda balık yedik. Hayatımda yediğim en güzel balıktı. Ayvalık da diğer Ege sahil kasabaları gibi küçük ve şirin bir yer. Genel olarak iki katlı evlerden oluşan şehirde sakin bir hava mevcuttu. Rüzgar alan bir yer burası. Sarımsaklı plajı buradaki mavi bayraklı önemli bir plaj fakat çok kalabalık oluyor. Etrafında Küçükköy isimli bir kasaba ve iç deniz gibi bir oluşum var. Burada bu bölgeye özgü balık çeşitlerinden tadabilir ve irili ufaklı tekneleri görebilirsiniz. Daha kuzeyde ise şeytanın ayak izi olduğu nitelenen (Şeytan Sofrası) ve muhteşem bir günbatımı izleyebileceğiniz bir yer var. Akşam yemeğini orada yemek güzel bir tercih olabilir.

Ayvalık'tan sonra yola koyulduğumuzda yavaş yavaş yolculuğumuzun sonuna yaklaşıyorduk. Burhaniye üzerinden kestirme bir yolla Akçay'a geçtik. Akçay'a yaklaştıkça Kaz Dağlarının o muhteşem silüeti gözükmeye başladı. Akçay'ın içinden ana yola çıktık. Yol üzerinde Güre isminde minik bir kasaba var. Bu kasabada Atatürkçü Düşünce Derneği Çay Bahçesinde kocaman çınar ağaçlarının altında, deniz kenarında kedilerle beraber çay içtik ve yarım saat sonra rotamızın son noktası olan yazlığımıza ulaştık.

Doruk CİNEMRE 12-A

Vincent Willem van Gogh (30 Mart 1853 - 29 Temmuz 1890), Hollandalı art izlenimci ressam. Batı dünyası sanat tarihinin en tanınmış ve en etkili şahsiyetlerinden biridir. On yıldan biraz fazla

bir süre içinde aralarında 860 yağlıboya tablonun da olduğu 2100 kadar resim ve çizim çalışması üretti ve bunların çoğu yaşamının son iki yılında yapıldı. Bunların arasında manzara lar, natürmortlar, portreler ve otoportreler bulunmaktadır ve modern sanatın temelleri sayılan cür'etkâr renklerle canlı, fevrî ve ifade dolu fırça darbeleriyle ayırt edilirler. 37 yaşında yıllardır süren zihin rahatsızlığı ve yoksulluğun ardından intihar etti.

YANLIŞ ANLAŞILMIŞ BİR DAHİ

Üst orta sınıf bir aileye doğan Van Gogh çocukken ciddi, sessiz ve saygılıydı ve resim de yapmaktaydı. Gençliğinde sanat simsarı olarak çalıştı ancak Londra'ya gönderildikten sonra bunalıma girdi. Dine döndükten sonra Belçika'nın güneyinde Protestant misyoner olarak çalıştı. Sağlığı bozulup yalnızlık içinde yaşadıkten sonra ebeveynlerinin yanına döndü ve 1881 yılında resim yapmaya başladı. Küçük kardeşi Theo tarafından maddi olarak desteklendi ve ikisi yıllarca mektupla yazıştılar. Çoğunlukla natürmortlar ve çalışan köylülerin tasvirlerinden oluşan ilk çalışmalarında daha sonraki eserlerinin ayırt edici niteliği olan canlı renkler görülmez. 1886 yılında taşındığı Paris'te, izlenimci hassasiyete karşı tepki gösteren ve aralarında Émile Bernard ile Paul Gauguin'in de bulunduğu avangart üyeleriyle tanıştı. Çalışmaları geliştikçe natürmortlara ve yerel manzaralara yeni bir yaklaşım getirdi. Resimlerinde daha parlak renkler kullanmaya başladı ve daha sonra 1888'de Fransa'nın güneyinde kaldığı Arles'da ustalaşacağı kendine özgü bir üslup geliştirdi. Bu dönemde zeytin ağaçları, selviler, buğday tarlaları ve ayçiçekleri de tuvallerine konu olmaya başladı.

Psikotik epizodlardan ve delüzyonlardan muzdarip olan Van Gogh zihin sağlığından endişe duymasına rağmen fiziksel sağlığını ekseriyetle ihmal etmiş düzgün beslenmemiş ve aşırı alkol almıştır. Gauguin ile arkadaşlığı bir ustura ile yolunu kesmesi ve öfke nöbeti sonucu sol kulağının bir kısmını keserek yaralaması sonucu sona ermiştir. Bir dönem Saint-Rémy'de olmak üzere akıl hastanelerinde kalmıştır. Hastaneden kendi isteğiyle ayrıl-

VINCENT VAN GOGH

dıktan sonra Paris yakınlarında Auvers-sur-Oise'da Auberge Ravoux'ya taşındı ve homeopati uygulayan doktor Paul Gachet tarafından tedavi edilmeye başladı. Depresyonu devam etti ve 27 Temmuz 1890'da bir altıpatlarla kendini göğsünden vurdu. İki gün sonra yaraları nedeniyle öldü.

Yaşadığı sürede başarısız olan Van Gogh'a deli gözüyle bakılıyordu. İntiharından sonra şöhret kazanan ressam halkın imgeleminde tipik yanlış anlaşılmiş dahi, "çılgınlık ve yaratıcılığın bir arada olduğu" söylemlerini gösteren bir ressam olarak yer almıştır. Resim üslûbunun öğeleri fovistler ve Alman dışavurumcuları tarafından kullanılmaya başladıktan sonra 20. yüzyılın başlarında ünü artmaya başlamıştır. Sonraki yıllar boyunca çok yaygın bir eleştirel, ticari ve popüler bir başarı yakalayan van Gogh sorunlu kişiliğinin romantik, azap çeken sanatçı idealini simgelediği önemli ama hüznü bir ressam olarak hatırlanmaktadır.

YAŞAMI SANATINI NASIL ETKİLEDİ ?

Resim kariyerine 1880'den sonra başlayan Vincent Van Gogh, uzun bir sanat yaşamı olmasa da dünya sanat tarihini derinden etkilemeyi başarmış bir ressamdır.

Sanatının ilk dönemlerinde koyu ve kasvetli renklerle çalışmıştır. Bu durumun çocukluk ve gençlik yıllarının hüznü geçmesinden, aşk hayatında başarısız olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Kardeşi Theo'ya yazdığı mektuplarda çocukluk yıllarını "kasvetli, soğuk ve kısır" olarak betimlemiştir.

Ayrıca 1879 yılında, misyonerlik amacıyla Belçika'da fakir bir madenci bölgesi olan Borinage'e giden Van Gogh, buradaki madencilerin kötü koşullarından çok etkilenmiş ve onlarla daha iyi iletişim kurabilmek için özellikle kötü koşullarda yaşamıştır. Tüm bunlar onu depresif, karamsar bir ruh haline sokmuş ve bu da ilk dönem tablolarına yansımıştır.

1886-1888 yılları arasında Paris'te kalan sanatçı, "izlenimcilik" ve "yeni izlenimcilik" akımları ile tanışmıştır. Bu akımların temel özelliği, sanatçıların doğrudan doğruya gerçeği değil, gördüklerinin kendilerinde uyandırdığı duygu ve düşünceleri yani kendilerinde yarattığı izlenimi resme aktarmasıdır. Van Gogh, bu akımların etkisiyle canlı renklere geçmiş ve Paris'te kaldığı iki yılda yaklaşık 200 resim çizmiştir.

Absint Bardaklı ve Su Şişeli Natürmort 1887

Arles'daki Yatak Odası, 1888.

Bir Restoranın İçi 1887

Eski Değirmen, 1888

1888'de Paris'in soğuk havasından bunalan Van Gogh, Güney Fransa'daki Arles kasabasına taşınmış ve birçok sanat tarihçisine göre burada sanatının zirvesine ulaşmıştır. İşte Van Gogh, Vincent's Bedroom (Vincent'in Yatak Odası) veya Bedroom in Arles (Arles'teki Yatak Odası) adlarıyla anılan ünlü eserini de burada çizmiştir. Bu tablo Theo'ya yazılmış o meşhur mektupların 13'üne konu olacak kadar önemlidir. 1888 ve 1889 yıllarının farklı dönemlerinde bu tablonun birbirinin neredeyse aynısı olan üç versiyonunu çizmiştir. İlki Amsterdam Müzesi'nde, ikincisi Chicago'daki Art Institute'de ve Hollanda'daki ailesi için yaptığı daha küçük boydaki üçüncü versiyonu ise Paris'te Musée d'Orsay'da sergilenmektedir.

Son olarak şunu diyebiliriz ki Van Gogh, zorlu yaşamı boyunca kendini ifade edebilmek için tablolara baş vurmuş fakat ne yazık ki başarılı olamamış çevresi tarafından anlaşılammıştır. Eserlerinin değeri ancak o intihar ettikten sonra anlaşılmıştır. Eserlerinin her biri yaşamının dönemlerinde ruh halinin değişimine göre şekil almış ve en sonunda dünya mirasına eklenebilecek değerli eserler vermiştir. Artık o anlaşılamaz bir deli değil yaşam zorluklarını resimlerinde yansıtan çok önemli ressamlardır.

ESRANUR YÜKSEL 11-B

İLGİ ALANLARIMIZDAN...

PIYANO

Ceren BUTÇU 9/A
Selin GÖKSU 9/A
Lara GÜVEN 9/B
Mahmure Beste DAVUN 9/C
Elif TUTULMAZ 10/B
Kumru İrem AKCAN 10/C
Atahan MAZLUMOĞLU 10/E
Öykü YATIKKAYA 12/A
Şevval Naz ATAY 10/A

GİTAR

Selin GÖKSU 9/A
Doğa Olga ÖZBAKİ 9/B
Murat Cenk ÖZEL 9/E
Begüm GÜR 9/F
Eylül Sena COŞKUN 10/B
Yaren KOÇ 10/C
Elifnur URGANCIOĞLU 10/D
İlayda ERÇETİN 10/D
Cem AĞBUĞA 10/E
Hande ŞİMŞEK 11/D
Aleyna AKGÜL 11/D
Sıla TOPRAK 10/A
Aslı CİNOĞLU 10/A
Berke DURU 10/A

DANS

Ferdane Berfin BÜYÜK 9/C
Anıl Can SEMİZ 9/E
Reyhan NİYZAĞI 9/F
Hasan Berke CENGİZ 10/E
Duru TURAN 10/E
Yağmur KÜÇÜKBAYRAK 11/A
Su Eda KILIÇ 11/B
Aleyna AKGÜL 11/D
İmge AKMANOĞLU 10/A
Buket ÇELİK
Selen AYHAN 10/A
Çağla ÖZTÜRK 10/A
Dilara SOYSAL 10/A

MÜZİK

Nihan GÜNDÜZ 9/A
Derya GÜRGİL 10/B
Kamuran Büşra DIZBAŞ 10/B
Safiye DİNÇ 11/B
Berke YAVUZÜNAL 11/D
Sıla TATLI 12/B
Doğa DEMİRBÜKEN 12/C
Duru Nisan HIZAR 10/A
Nil YELEN 10/A
Kaan YİĞİT KÖSE 10/A

KEMAN

Yüsrü KOYUNCU 10/B
Elif TUTULMAZ 10/B
Mahinur GÜVEN 10/D

Özer Yiğit BÜYÜKERDAL 10/E
Melisa URCUN 12/B

BATERİ

Efehan EFE 9/F
Can SİĞRİ 10/B
İda Janset YURDAKUL 10/D
Elifnur URGANCIOĞLU 10/D
Berkay BİNGÖL 10/E

VURMALI ÇALGILAR

Su Eda KILIÇ 11/B
Zeynep YILDIRIM 11/B

YAN FLÜT

Hüma Sude ÖZKAYA 10/C
Eda UTANÇ 10/D
Duygu ASLAN 10/E
Güz Eylem TÜRKYILMAZ 12/C
Doğa DEMİRBÜKEN 12/C

BAS GİTAR

Elifnur URGANCIOĞLU

TİYATRO-OYUNCULUK

Kardelen GÜL 9/D
Gökçe YÜKSEL 10/E
Kerem GENEL 11/A
Gülsüm AGAGÜNDÜZ 11/B
Gökberk ESER 12/A
Mustafa Onur AÇIK 10/A

OPERA

Öykü YATIKKAYA 12/

HALK OYUNLARI

Atahan MAZLUMOĞLU 10/E
Özlem ŞİMŞİR 12/A

FOTOĞRAFÇILIK

Şeyma AKBAY 9/D
Ecrin UYSAL 10/E
Ayberk TOKER 12/A
Mina Sezin SUBAŞI 12/B
Doğanay GÖKÇEN 12/C

YAZARLIK

Zeynep YILMAZ 11/A
Ayşe Berfin ULUDAĞ 12/C
Doğanay GÖKÇEN 12/C

YÜZME

Yiğit Buğra YILDIRIM 9/B
Tuna ŞANA 9/B
Alaettin Kemal CAHA 9/B
Doğa Olga ÖZBAKİ 9/B
İlayda TOPÇU 9/B
Atakan DEĞER 9/B
Ata ARMAĞAN 9/C

Aslıhan DOĞAN 9/F

Öykü ULUSOYLU 10/B

Sedanur GÜLTEKİN 10/B

Burçak KARA 10/B

İda Janset YURDAKUL 10/D

Serkan DURAN 10/D

İlayda ERÇETİN 10/D

Emre Mert AKEKMEKÇİ 10/F

Esmenur YÜKSEL 11/B

Eren GÜNEYİ 11/B

Mehmet Yamaç SERİN / 10/A

Arda Kaan GÜNEŞLİOL 10/A

OKÇULUK

Yiğit ABİŞ 9/E
İsmet Görkem ÖZTÜRK 11/B
Eren GÜNEYİ 11/B
Mina Sezin SUBAŞI 12/B
Semih Oktay ÖZCAN 10/A
Edanur TOLU 10/A

KICK BOKS

Yiğit MENGÜTAYCI 9/D
Ülkü Defne AKIN 10/C
Mert BAŞOL 10/E
Ataberk ÇUHADAROĞLU 10/E
Abdurrahim AYDIN 11/D
Berke DURU 10/A

FİTNESS

Mahmut Can KASIM 10/C
Umut Deniz AKYILDIZ 10/C
Ataberk ÇUHADAROĞLU 10/E
Mehmet Salih TAKIL 11/B
Arif İnanç AYDINLI 11/B
Eren Cengiz AKBABA 10/A
Arda Kaan GÜNEŞLİOL 10/A

BOKS

Atakan DEĞER 9/B
Yusuî Talha GÖKKAYA 10/D
Leyla KOLDEMİR 10/D
Barış TURP 10/D
Hasan Efe ERYILMAZ 10/D
Efe ATAMAN 10/E
Emir Mert SALKIN 11/B
İrem Sude ALTUNCU 10/A

TEKVANDO

Sinan ATALAY 9/E
Kuban KARAGÖZ 9/F
İkbal AKBULUT 10/B
Burçak KARA 10/B
Emircan TEBER 10/B
Abdurrahim AYDIN 11/D

PATEN

İlayda ERÇETİN 10/D
Elifnur URGANCIOĞLU 10/D
Eda UTANÇ 10/D

BUZ PATENİ

Zeynep HAKLI 10/B
Zehra YENİAY 10/D

KODLAMA

İlke AÇIKGÖZ 9/D
Salih Atahan KAYHAN 10/B
Nusret Ali KÖK 10/A

HENTBOL

Doruk ŞENSOY 10/B
Gülsüm AGAGÜNDÜZ 11/B

BALE

Doğa Olga ÖZBAKİ 9/B
Elif OKAY 11/A

TENİS

Nihan GÜNDÜZ 9/A
Yağmur KENDİRCİ 11/D

DJ

Ataberk ÇUHADAROĞLU 10/E
Cem AĞBUBA 10/E

KARETE

Ahmet Selim KISA 9/A
İlayda ERÇETİN 10/D

KAYKAY

Elifnur URGANCIOĞLU 10/D

UKULELE

Dicle ŞAHİNDOKUYUCU 10/E

SUALTI HOKEYİ

Barış POLAT 11/A

BASKETBOL

Hakan ODA 12/B
Muhammed Emir PARLAK 10/D
Kamil Berkay EĞRİTAŞ 9/C
B. Mustafa ARSLAN 11/C
Umut AKDENİZ 9-C
Murat Çağan ÇETİN 11/A
Özgür ERMIŞOĞLU 9/C
Efe YILMAZER 10/F
Barış ATILGAN 11/A
Berkay BİNGÖL 10/E
Ahmet UZUNLU 9/C
Mehmet Olgay ŞEN 10/D
Onur Kutay ÜNLÜ 9/C
Sercan DUMAN 11/D
Özer Yiğit BÜYÜKERDAL 10/E
Samed ŞEN 12/A

Bora BAŞ 11/D
Ahmet YAŞAR 11/D
Doğukan DENİZ 11/C
Arif İnanç AYDINLI 11/B
Nuri PELİT 11/B
Hale YÜKSEK 10/D
Fatih Berat YAĞCI 10/D
İda Janset YURDAKUL 10/D
Simge BUŞANLI 10/C
Mehmet Eftal ÇELİKKAYA 9/F
Kaan KÜLAH 9/E
Bora ÇEVİRİM 9/C
Bora EVCİ 9/C
Salih Furkan DOĞAN 9/D
Cem Olgu İLGİN 9/D
Egemen Barış TATLI 9/D
Alper SOYALP 9/D
Furkan SARI 9/D
Ege BALOĞLU 9/D
Salih Utku DOĞAN 9/D
Doğa Olga ÖZBAKİ 9/B
Ahmet Efe ARSLAN 9/B
Berkey HALICIOĞLU 9/B
Barış Cem GEZGİN 9/A
Bora OKUYUCU 9/A
Bartu YAŞAR 10/B
Ceren BUTCU 9/A
Nusret Ali KÖK 10/A
Mehmet Başar DAL 10/A
Suat Tunç TEKİNER 10/A
Ceyda Duru ALTUN 10/A

FUTBOL

Nazmi Can ŞİMŞEK 12/B
Ömer DORUK 12/B
Samed ŞEN 12/A
Yaşar Ege ÖZDEMİR 11/D
Ferit Deha ÖNDER 11/D
Metin ÇAKIR 11/D
Ahmet KARAKAYA 11/D
Ömer KUDAL 11/C
Kenan ÖZBEK 11/C
Can ÇORAPÇIOĞLU 11/C
Harun Reşit POLAT 11/C
Zeki ER 11/C
Necati BAHÇECİ 11/A
Oğuzhan ASLAN 10/F
Ahmet Dursun KÜÇÜK 10/F
Atahan MAZLUMOĞLU 10/E
Sıtkı Toprak YAMAN 10/E
Mert Tekin AVCI 10/D
Mehmet Olgay ŞEN 10/D
Muhammed Emir PARLAK 10/D
Serhat ÇELİK 10 /D
Hasan Efe ERYILMAZ 10/D
Serkan DURAN 10 /D
Mahmut Can KASIM 10/C
Göktaş SARI 10/C
Ali DALKILIÇ 10 /C

Turan Başar GÜVEN 9/F
Muhammed Bermek YILMAZ 9/F
Tolga ÇELİK 9/F
Osman Kaan KÖŞKER 9/F
Hamza KARACA 9/F
Furkan ZEYREK 9/F
Ömer AKINCI 9/F
Muhammed Can ELHANSU 9/E
Hasan Alp UZ 9/E
Nisa İrem AKDENİZ 9/E
Bedirhan ÖZKAN 9/E
Mustafa Utku KOLCU 9/C
Yasemin YETKİN 9/C
Ahmet Furkan ŞANLI 9/C
Çağdaş Şeref KEÇELİOĞLU 9/C
İbrahim Eren GÖK 9/C
Metehan ÖCALAN 9/D
Beratcan GÜLŞEN 9/D
Arda SEYMENOĞLU 9/B
Ege AKMAN 9/B
Emir Osman ÖZEROĞLU 9/A
Berke BAŞARAN 10/B
Hasan Arda CENİK 10 /B
Emircan ALTINOK 10/B
Nuri PELİT 11/B
Eren Cengiz AKBABA 10/A
İlhan TUDEN 10/A
Nusret Ali KÖK 10/A
Serkan Yavuz KARTAL 10/A
Arda Kaan GÜNEŞLİOL 10/A

VOLEYBOL

Ceren BUTCU 9/A
Yaren Alize ÜNAL 9/C
Beyza Nur ÖZTÜRK 9/D
Sıla ÇELİK 9/E
Zeynep ÖZKAYA 9/D
Bahar YILMAZ 9-D
İrem KAYA 9/D
Elif Sude AKGÖZ 10/B
Zeynep YAŞAR 11/D
Sıla TOP 10/A
Simay AKGÜNDÜZ 10/F
Seray UZUN 11/D
Ayşe Sena KÖRPE 12/C
Damla YAVUZ 11/C
İmrenü Damla KALIN 10/E
Sezin GENEÇİ 10/D
Ayça Nurbanu GÜNEŞ 10/C
Aleyna DEMİRCİ 10/C
Ferah Nur İLĞİOĞLU 9/F
Aylin ALKAN 9/F
İpek UZ 9/F
Selin GÜNALTAY 9/C
Bengisu GÖREN 9/C
Melike KILIÇ 9/C
Melike CÖMERT 9/D
Doğa Olga ÖZBAKİ 9/B
Zeynep AKCAKAYA 9/B

Bera İlayda KAHYA 10/B
Derya GÜRGİL 10/B
Büşra EBRAR 10 /B
Gözde ŞİŞGİN 12/C
Sıla TOPRAK 10/A
Melisa ÇÖMLEKÇİOĞLU 10/A
Nil YELEN 10/A

FUTSAL (Salon Futbolu)

Ömer KUDAL 11/C
Harun Reşit POLAT 11/C
Ahmet Dursun KÜÇÜK 10/F
Ege Arda YILDIRIM 9/C
Beratcan GÜLŞEN 9/D
Ahmet KARAKAYA 11/D
Hasan Berke CENGİZ 10/E
Oğuzhan ASLAN 10/F
Göktaş SARI 10/C
Serkan Yavuz KARTAL 10/A
Can ÇORAPÇIOĞLU 11/C
Metehan ÖCALAN 9/D

MUAY THAI

Abdurrahim AYDIN 11/D
Tolga PAKKAN 12/B

BİNİCİLİK

Eylül Sena COŞKUN 10/B
Parla Işık KUVVETLİ 12/C

MASA TENİSİ

Melih Alp ÇETİNKAYA 9/A
Yiğit Buğra YILDIRIM 9/B
Alp ALTINER 10/B
Gökseven Oğun KIZILIRMAK 10/B
Ahmet Burak POSTACIOĞLU 10/B
Salih Atahan KAYHAN 10/B
Ali DALKILIÇ 10/C
Arda Barış KARSLI 10/C
Muhammed Reşit KORKMAZ 10/C
Emine AYDIN 10/D
Hüseyin ER 11/D
Halim KIZILTEPE 12/B
Sertaç DURAN 10/F
Beyza TUÇ 10/A

ATICILIK

İda Janset YURDAKUL 10/D

AŞÇILIK

İda Janset YURDAKUL 10/D
Mehmet ÖZTÜRK 12/B
Derya ÜNAL 12/B
Mehmet Olgay ŞEN 10/D
Mustafa Onur AÇIK 10/A
Duru Nisan HIZAR 10/A
Beyza TUÇ 10/A

KAYAK

İmge AKMANOĞLU 10/A
Buket ÇELİK

ŞİİR YAZMAK

Başak TAŞYURT 9/B
Halim KIZILTEPE 12/B
Buket ILICAK 12/C
Zeynep Selin LİVSARI 10/B
Kiraz AKTAŞ 12/C
Mustafa Onur AÇIK 10/A

RESİM

Berkey HALICIOĞLU 9/B
Selin GÜNALTAY 9/C
Zeynep ÇOBANOĞLU 10/B
Elif Sude GÖZ 10/B
Ahmet Hakan ŞAFAZ 10/B
Nevzat ÇETİN 10/B
Derin AVCI 10/B
Büşra EBRAR 10/B
Deren TÜRKCAN 10/C
Gökçe ÇALIŞKAN 10/C
Yaren KOÇ 10/C
Mehmet Olgay ŞEN 10 /D
Dicle ŞAHİNDOKUYUCU 10/E
Emre Batuhan SUNGUR 10/F
Gülen UĞURER 11/A
Esrarur YÜKSEL 11/B
Berke ŞAHİN 11/B
Zeynep COŞKUN 11/C
Rabia KARAGÜLMEZ 11/C
Beyza ÇAYCI 11/C
Aleyna AKGÜL 11/D
Sevgi TAŞ 11/D
Özlem ŞİMŞİR 12/A
Rabia AKSÜZEK 12/A
Murat Çağrı KALINSAZ 12/B
Melisa URCUN 12/A
Esin Sena ÇELİKER 10/A
Esin HASSU 10/A

SATRANÇ

Serkan VARGEL 9/F
Melisa HAMARAT 9/F
Tolunay AVCI 10/C
Arda Barış KARSLI 10/C
Kenan ÖZCAN 10/C
Hasan Berke CENGİZ 10/E
Özlem ŞİMŞİR 12/A
Suat Tunç TEKİNER 10/A

YELKEN

Buket ÇELİK

SÖRF

Ecem ÖZ 10/A

Derleyenler:

İda Janset YURDAKUL
Mahinur GÜVEN
İlayda ERÇETİN
İmge AKMANOĞLU
Duru Nisan HIZAR

HABERLER

BİR ÇOCUĞUN DOĞUŞU

çocuksun sen
aşk, seni sevmeyi senden öğrenecek
gökyüzü kokacaksın
yıldızların ışıltısı tenini aydınlattığında
kan kokusu duymayacaksın avuçlarında
ölmeyeceksin silah sesleriyle.

çocuksun sen
umudun yeşerdiği topraksın.
herkesin gittiğini hissettiğinde bile
ayağa kalkıp savaştık güçtesin sen.
yürüdüğün yola ışık çöktüğünde,
inancınla harmanlayacaksın onu.

çocuksun sen;
birisini gerçekten sevdiğini bütün uzuvlarında
hissettiğin zaman
vazgeçmemeyi öğreneceksin.

çocuksun sen;
büyüyeceksin elbet.
büyümek zorunda kalacaksın belki de
fakat
bu yolda öğreneceğin en kayıp şey,
insan olmak, çocuğum.
yirmi birinci yüzyılın en korkunç sorunu!

Başak TAŞYURT 9-B

2017- 2018 eğitim öğretim yılı içerisinde 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlama etkinlikleri çerçevesinde okulumuz bünyesinde şiir, deneme ve resim yarışması düzenlenmiştir.

Yarışmanın afişi yine okulumuz 9/ B sınıfı öğrencilerinden Ayça MUTLUGİL tarafından çizilmiştir. Gönüllü katkılarında dolayı kendisine teşekkür ediyoruz.

Yarışmada şiir dalında 9/B sınıfından Başak TAŞYURT, deneme dalında 9/E sınıfından Elif Su KARANFİL ve resim dalında 11/A sınıfından Berçem ÖZTÜRK adlı öğrencilerimiz birinci olmuştur.

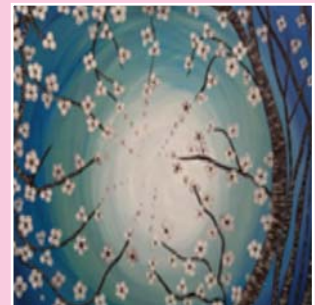
Kendilerine bundan sonraki tüm çalışmalarında başarılar diliyoruz.

SERGİLERİMİZ

Okulumuzun görsel sanatlar dersi öğretmeni Nurhayat KESKİNKILIÇ, gençlerin sosyal hayatta kendilerini ifade edebilme, yaratıcılığını geliştirebilme, yaşadığı ortamı tanıyarak bir değer olduğunun bilincine ulaşmalarını sağlama-ları amacıyla öğrencilerin yıl içinde yaptıkları özgün çalışmalarını sık sık okul panolarında ve yıl sonu resim sergisin-de sergilemektedir.

YEŞİL OKUL

İnsanların ve diğer canlıların yaşamları boyunca ilişkilerini sürdürdükleri ve karşılıklı olarak etkileşim içinde buldukları; fiziki, biyolojik, sosyal, ekonomik ve kültürel ortamdır. Çevre, canlıların yaşamlarını sürdürebilmeleri; sağlıklı, düzenli bir ortamda bulunabilmeleri için bir çerçeve gibidir.

Her canlının biri cansız, diğeri canlı olmak üzere iki çevresi vardır. Canlı çevre, canlı ile aynı fiziksel alanı paylaşan ve canlıyı direkt ya da dolaylı olarak etkileyen tüm diğer canlılardır. Cansız çevre canlıların içinde veya üzerinde yaşantılarını sürdürdükleri kaya, su gibi somut ortamlardır. Bunun dışında iklim elemanları, su ve toprağın fiziksel, kimyasal özellikleri cansız çevreyi oluştururlar.

Fiziki, biyolojik, sosyal, ekonomik ve kültürel çevrenin oluşturduğu bu çerçeve bir düzen içindedir ve birbiriyle bağlıdır. Birinin zarar görmesi zincirleme olarak diğerlerine de zarar verir.

PROJEMİZ

Çevre kirliliği günümüzün büyük sorunlarından birisidir. Bir sürü kirlilik çeşidi ve bunlarla savaşılmaya çalışılan bir sürü kurum olduğu gibi hepsi farklı yönlerden bir farklılık, bir çözüm yöntemi bulmaya çalışır.

Hayatın devamlılığı, sağlıklı ve yaşanabilir bir ortam için yakın çevreden uzak çevreye her adımda duyarlı olmalı; alınacak küçük önlemler ile çevreyi korumalıyız. Biz de çevre kulübü olarak küçük de olsa büyük de olsa hem çevre kirliliğine bir ağaç da biz dikerek katkıda bulunmak hem de okulumuzun bahçesinin yeşillenmesiyle okulumuzdaki öğrencilerin kendilerini daha güzel bir ortamda hissetmeleriyle toplumsal çevremize de katkıda bulunmak istedik. Bu amaçla okulumuzu ağaçlandırma çalışmaları yaptık ve hala daha fazla katkıda bulunmak için kafa kafaya verip düşünüyoruz...

FAALİYETLER

Okul Aile Birliği Genel Kurul Toplantısı

13 Ekim Ankara'nın Başkent Oluşu

Hacettepe Üniversitesi'nde Mesleki Tanıtım

Başkent Üniversitesi'nde Mesleki Tanıtım

İstanbul Aydın Üniversitesi Mesleki Tanıtım

Okul Başkanlığı Seçimleri

Okul Başkanlığı Seçimleri

FAALİYETLER

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı

FAALİYETLER

Okul Meclisi Üyeleri

Bilkent Üniversitesi'nde Mesleki Tanıtım

10 Kasım Atatürk'ü Anma Günü

10 Kasım Atatürk'ü Anma Günü

10 Kasım Atatürk'ü Anma Günü

10 Kasım Atatürk'ü Anma Günü

10 Kasım Atatürk'ü Anma Günü

Okulumuz Kız Voleybol Takımı

FAALİYETLER

24 Kasım Öğretmenler Günü

24 Kasım Öğretmenler Günü

24 Kasım Öğretmenler Günü

24 Kasım Öğretmenler Günü

24 Kasım Öğretmenler Günü

24 Kasım Öğretmenler Günü

Okulumuz Basketbol Takımı

Okulumuz Futsal (Salon Futbolu) Takımı

FAALİYETLER

Bilgi Üniversitesi Mesleki Tanıtım

Okulumuzu Ağaçlandırdık

Okulumuzu Ağaçlandırdık

Okulumuzu Ağaçlandırdık

Okulumuzu Ağaçlandırdık

Okulumuzu Ağaçlandırdık

Okulumuzu Ağaçlandırdık

Tobb Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi Ziyaretimiz

FAALİYETLER

Okulumuz Hayırseveri Mesut Eknî'yi Mezarı Başında Andık

Okulumuz Hayırseveri Mesut Eknî'yi Mezarı Başında Andık

Okulumuz Hayırseveri Mesut Eknî'yi Mezarı Başında Andık

Okulumuz Hayırseveri Mesut Eknî'yi Mezarı Başında Andık

Konya Gezimiz

Başkent Üniversitesi Mesleki Tanıtım

Teknoloji Bağımlılığı ve Siber Suçlar

27 Aralık Ata'mızın Ankara'ya Gelişi

FAALİYETLER

Prof Dr. Özkul Çobanoğlu'nu Okulumuzda Ağırladık

Terörle Mücadele, Bilgilendirme, Önleme Faaliyeti

Bilim Merkezini Ziyaret Ettik

Yakin Dogu Üniversitesi Okulumuzda Öğrencilerimizle Buluştu

Yüksek Öğretim Kurumları Sınavı Konulu Seminer

12 Mart İstiklal Marşı'nın Kabulü ve Mehmet Akif Ersoy'u Anma Günü

Çanakkale Deniz Zaferi

Çanakkale Deniz Zaferi

FAALİYETLER

Çanakkale Deniz Zaferi

Çanakkale Deniz Zaferi

Çanakkale Deniz Zaferi

Çanakkale Deniz Zaferi

21 Mart Nevruz Bayramı

21 Mart Nevruz Bayramı

Avukatlık Mesleği Tanıtımı

Okul Öğrenci Meclisimizin Düzenlediği Piknik

FAALİYETLER

Atılım Üniversitesi Tanıtım Bölümü İşbirliğiyle
Yaptığımız Mesleki Rehberlik Çalışması

Atılım Üniversitesi Tanıtım Bölümü İşbirliğiyle
Yaptığımız Mesleki Rehberlik Çalışması

Kapadokya Gezimiz

Kapadokya Gezimiz

Kapadokya Gezimiz

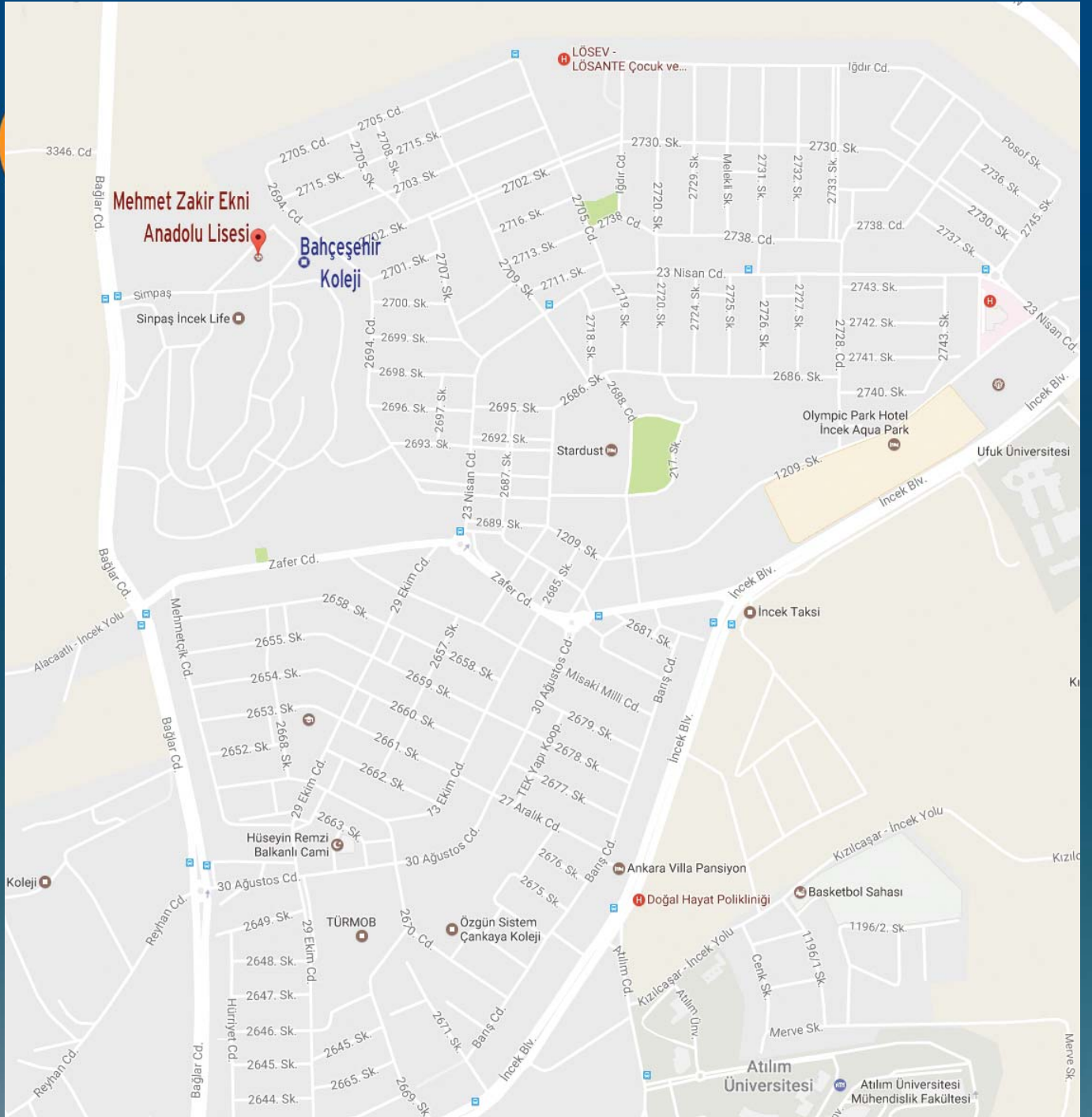
Kapadokya Gezimiz

Çankaya İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'nün 3 Mayıs 2018 saat 10.30'daki Küt'ül Amâre Zaferi etkinliklerini, Ankara Çankaya Mehmet Zakir Eknî Anadolu Lisesi olarak biz hazırladık. Bu kapsamda çalışmamızı doğru ve etkili sunmak için, elimizde bulunan tüm kaynakları kullanarak programı gerçekleştirdik.

Programın hazırlanmasında emeği geçenlerden Edebiyat öğretmenimiz Nurcan ÇETİNKAYA ve Biyoloji öğretmenimiz Serap BAŞ ile, programda görev alan öğrencilerimizden bazıları TRT Radyo 1'e konuk oldular. Hazırlıklarımız hakkında bilgi verdiler.

MEHMET ZAKİR EKİNİ ANADOLU LİSESİ

Alacaatlı Mahallesi Kümeevleri
Bağlar Caddesi No: 1261 İncek, Çankaya - ANKARA
Tel: 0.312. 460 21 66
www.mze.meb.k12.tr